

உ
கடவுள் துணை

ச தக த்திரட்டு

[முதல் பாகம்]

இதில்
ஏழு சதகங்கள்
அடங்கியுள்ளன

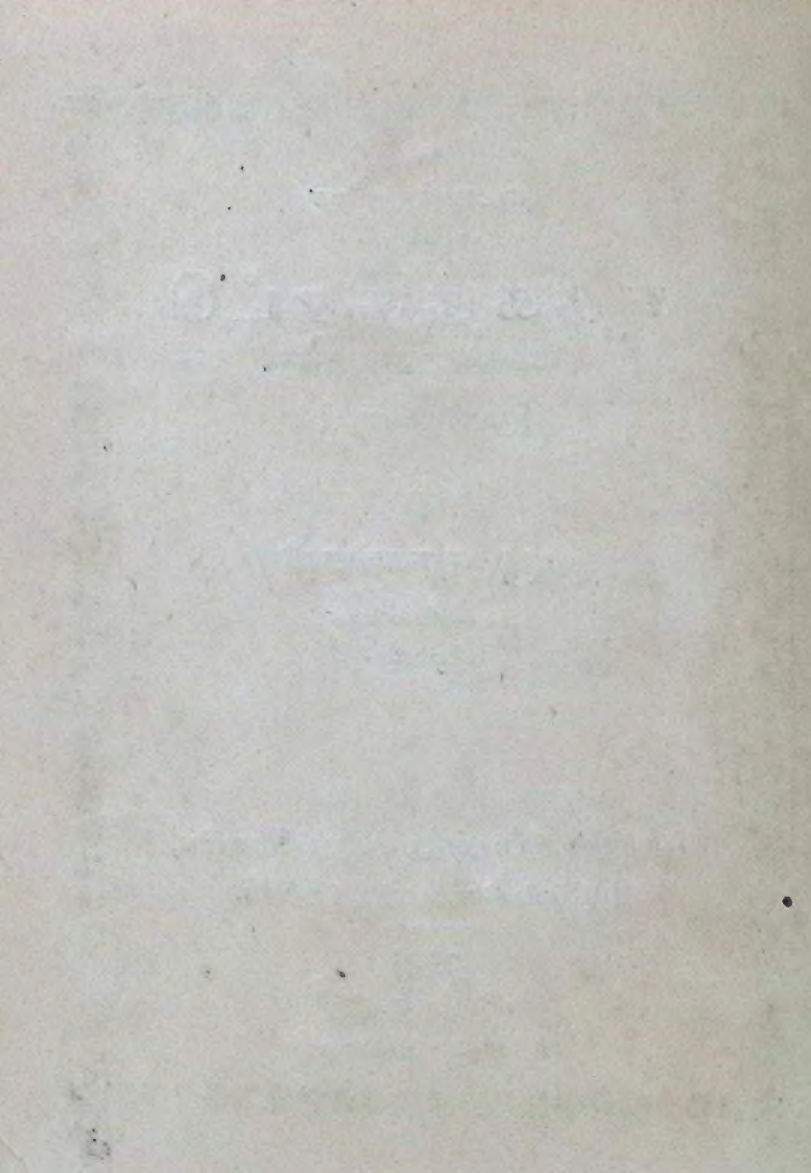
Acc. No 12240

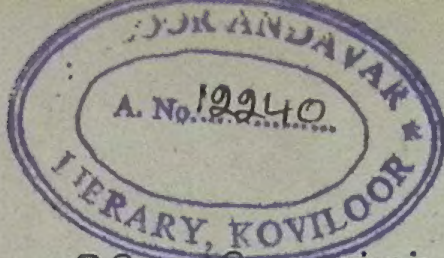
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,
87, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை.

1921

விலை அணா 12

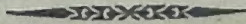
[All Rights Reserved]

5-5

இதிலடங்கிய சதகங்கள்.

நெம்பர்	சதகப்பெயர்.	செய்யுள் மொத்தம்.	பக்கம்.
1	அறப்பளீசுர சதகம் ...	100	1-61
2	குமரேச சதகம் ...	100	1-62
3	திருவேங்கட சதகம் ...	102	1-62
4	தண்டலையார் சதகம் ...	109	1-29
5	கோவிந்த சதகம் ...	102	1-22
6	எம்பிரான் சதகம் ...	101	1-31
7	சிவசங்கர சதகம்	101	1-16

உ
சிவமயம்

அறப்பள்ளி சுரசுதகம்

காப்பு

வேண்பா

உம்பர்கோ னெம்பெருமா னோங்கறப்ப ளீசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சே ருஞ்சுதகம் பாடவே—அம்புவிடையார்
ஆக்குந் துதிக்கையுளா னன்புடையார்க் கின்பருளிக்
காக்குந் துதிக்கையுளான் காப்பு.

உயர் பிறப்பு

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நரசென்ம மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருதலரிது
வடிவமுட னவயவங் குறையாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதுபுண்ய மிதுபாவ மென்றெண்ணி
மாசில்வழி நின்ற லரிது
நெடியதன வாழாத லரிததி னிரக்கமுள
• நெஞ்சினோ னாத லரிது
நேசமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலித்
நீணிலத் ததினு மரிதாம்
அடியவர்க் கமுதமே! மோழைபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ஈறப்பள்ளி சுரசு தேவனே,

மனையாட்டி சிறப்பு

கணவனுக் கினிபளாய் ம்ருதுபாஷி யாய்மிக்க
 கமலைநிக ளுப வதியாய்க்
 காய்கின மிலாளுமாய் நோய்ப்பழி யிலாததோர்
 கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
 மணமிக்க நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
 வருமினிய மார்க்க வதியாய்
 மாமிமா மற்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
 வருவிறுந் தோம்பு பவளாய்
 இணையின்மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
 யென்பெய ரிலாத வளுமா
 யோதியென வேலீலை புரிபவளு மாய்ப்பிறர்த
 மில்வழி செலாத வளுமாய்
 ஆணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய
 ளாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சர தேவனே.

(உ)

நன்மக்கட் பேறு

தங்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
 தருமங்கள் செய்து வரலுந்
 தன்மயிகு தானங்கள் செய்தலுந் கனயோக
 சாதக னெனப் படுதலும்
 மங்குத விலாததன் றந்தைதாய் குருமொழி
 மருதுவழி பாடு செயலும்
 வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
 மார்க்கமுந் தீர்க்கர யுளும்
 இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
 மீகையுஞ் சர்மார்க் கமு

மிகையெலா முடையவன் புதல்வனா மவனையே
யீன்றவன் புண்யவானும்
அங்கச விரோதியே! சோதியே! நீ திகே
ரரசனெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ந.)

சகோதர ரோருமை

கூடப் பிறந்தவர்க் செய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்ககந் தஞ்சக மெனக்
கொண்டுதார் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவர்கொள்
கோதில்புகழ் தம்புக முனத்
தேடுற்ற வவாநிந்தை தந்நிந்தை தந்தவந்
தீதிலவர் தவமா மெனத்
செவனென் றுடல்வே றிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
சீராவ மணிவாய் தொறும்
கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
கொள்கைபோற் பிரி வின்றியே
கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தாரொனக்
கூறுவது வே தருமமாம்
ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே!
அண்ணலெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ச.)

சற்குரு வியல்பு

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தசகார
விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்யா விசேஷசுற் குணசத்ய சம்பன்ன
விரவை ராக்ய முக்ய

சாதா ரணப்பிரிய போகமார்ச் காதிக்கப்
 சமாதி நிஷ்டானு பவராய்ச்
 சட்சமய நிலைமையும் பரமந்த்ர பரதந்த்ர
 தருமமும் பா சமயமும்
 நீதியி னுணர்ந்துதத் துவமார்க்க ராய்ப்பிரம
 நிலைகண்டு பாச மிலராய்
 நித்தியா னந்தசை தன்யரா யாசையறு
 நெறியுளோர் சற் சூரவராம்
 ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி யெவையுமா
 மமல! எம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ரு)

நன்மாணுக்க ரியல்பு
 வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
 மாறா திகழ்ந்தாலு மோ
 மனதுசற் றுகிலும் கோணாது நாணாது
 மாதா பிதா வெனக்குப்
 பொய்யாம னீயென்று கனிவொடும் பணிவிடை
 புரிந்துபொரு ளுட லாவியும்
 புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
 போற்றி மலரடியில் வீழ்ந்து
 மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
 விருப்புலோர் சற் சீடராம்
 வினைவே ரறும்படி பவர்க்கருள்செய் திடுவதே
 மிக்க தேசிகரது கடன்
 ஐயா! புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே!
 பண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சு)

பொருள் செயல்வகை

புண்ணிய வசத்தினுற் செல்வமது வரவேண்டும்
 பொருளே ரட்சிக்க வேண்டும்
 புத்தியுட னதுவொன்று நூறுக வேசெய்து
 போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
 உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்த் ராபரண
 முடலிற் றரிக்க வேண்டு
 முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
 யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
 மண்ணிலவெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோக்தி
 வழி தேட வேண்டு மன்றி
 வறிதிற் புதைத்துவைத் தீயாத பேர்களே
 மார்க்க மறியாக் குருடராம்
 அண்ணலே! கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(எ)

தீவழி விலக்கு

வஞ்சகர் தமைக்கடி மருவொணு தன்பிலார்
 வாசலிற் செல்லொ ணுது
 வாடுதவ ரிடத்திலும் புரியொணு தறிவிலா
 மடையர்முன் னிற்கொ ணுது
 கொஞ்சமே னுந்தீது செய்யொணு தொருவர்மேற்
 குற்றஞ்சொ லொண்ணு தயற்
 கோதையர்க ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணுது
 கோளுரைகள் பேசொ ணுது
 நஞ்சுதரு மாவொடும் பழகொணு திருள்வழி
 நடந்துதனி யேகொ ணுது

நதிபெருக் காகினதி னீஞ்சல்செய் யொண்ணாது
 நல்வழி மறக்கொ ணாது
 அஞ்சாம லரசர்முன் பேசொணா திவையெலா
 மறியுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சர தேவனே.

(அ)

ஒன்றற்கொன்று அழகுசெய்வன
 வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை, குலமங்கை
 வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்,
 வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்வி, கல் விக்கழகு
 மாசிலந் துதிசெய் குணமாம்,
 குழ்ஞ்ஞ மதற்கழகு பேரறிவு, பேரறிவு
 தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
 நாயதவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
 சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
 தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலனே சங்கருனை
 சாற்றுமிவை யழகென்பர் காண்
 செளரிமல ரோனமரர் முனிவர்முச் சுடரெலாஞ்
 சரணமெமை ரட்சியெனவே
 ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே!
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சர தேவனே.

(ஆ)

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை
 கோவிலில் லாதலுர் நாகியில் லாமுகன்
 கொழுநனில் லாத மடவார்
 குணமதில் லாவிததை மணமதில் லாதமலர்
 குஞ்சா மிலாத சேனை

காவலில் லாதபயிர் பாலில் லாதமனை
 சுதிர்மதி யிலாத வானங்
 களிஞரில் லாதசபை சுதிலைய யிலாதபண்
 காவல ரிலாத தேசம்
 ஈவதில் லாததன நியமமில் லாதசெப
 மிசைலவண மில்லாத ஐ
 ணிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்மி
 னேதுபல னுண்டு கண்டாய்
 ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா! கற்பதரு
 வாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(க0)

ஒன்றற்கொன்று தகாத சேர்க்கை
 பூததயை யில்லாத லோரிய ிடத்திலே
 பொருளை யருளிச் செய்தனை
 புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ிடத்திலே
 பொல்லாத மிடி வைத்தனை
 நீதியகன் மூடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
 நெறி மாதரைத் தந்தனை
 நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
 நீளியைச் சேர் வித்தனை
 சாதியி லுயர்ந்தபே ரினரின் னேசென்று
 காழ்ந்து பாவச் செய்தனை
 தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
 தாம்பாட வே செய்தனை
 ஆதர விலாமலிப் படிசெய்த தென்சொலாய்?
 ஆமல! எம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(க1)

குணக்கேட ரியல்பு

மாறாத கலைற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
 வாயிலா தவனொரு பதர்
 வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
 மனக்கோழை தானொரு பதர்
 ஏறு வழக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
 நிகழநிற் பாடுநொரு பத
 ரில்லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
 டுணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்
 வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
 யின்பேசு வாடுநொரு பதர்
 வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளளவு மனையானை
 விட்டுவிடு வாடுநொரு பதர்
 ஆறாத துயரையு மிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
 யமலவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதிரினை தருசுதர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சர தேவனே.

(கஉ)

சேயத்தக்கவை

வானிபந் தனில்வித்தை கற்கவேண் டுங்கற்ற
 வழியிலே நிற்க வேண்டும்
 வளைகட றிநிந்துபொரு டேடவேண் டுந்தேடி
 வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்
 சீலமுடை போர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
 செய்பர திருக்க வேண்டுஞ்
 செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுங்கொண்டு
 த்யாகக் கொடுக்க வேண்டும்
 ஞாலமிசை பலதரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி-
 நன்றாய் நடத்த வேண்டும்

நம்பனினை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
 னாலுமிரு பத்தி வேண்டும்
 ஆலமமர் கண்டனே! பூதியணி முண்டனே!
 அனகவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(கந)

மேன்மே லுயர்ச்சி

தன்மட்டி லிரவாது சீவனஞ் செய்பவன்
 சாமர்த்திய முள புருடனாஞ்
 சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
 தரணிபுகழ் தரு தேவனும்
 பொன்மட்டி லாமலிந் தொருநூறு பேரைப்
 புரப்பவன் பொருளி லிந்தான்
 புவிமிதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
 புனைய வானே பிரமனும்
 நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைந்காத்து
 ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா
 னாளுமிவன் மேலதிக மாகவெரு பேர்க்குதவு
 நானே மகாதேவனும்
 அன்மட்டு வார்குழை பாகனே! நானே!
 அண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(கச)

சேயற்குஞ் சேயல்

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
 நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
 நெடியபெரு வேக்கையைக் கட்டியே தழுவலா
 நீளாவி னைப்பூண லாம்

பார்மிது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
 பட்ச முடனே யுண்ணலாம்
 பாணமொடு குண்டுவிட கச்செய்ய லாமரப்
 பாவை பேசப் பண்ணலாம்
 ஐர்மேவு காடியுந் கடையுற்று வெண்ணெயு
 மெடுக்கலாம் புத்தி சற்று
 மில்லாத மூடர்த மனத்தைத் திருப்பவே
 யெவருக்கு முடியாது காண்
 ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணியா! சுர்ப்பாவு
 மமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சா தேவனே.

(கரு)

உத்தமராவோர்

செய்தன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
 தீமையை மறந்த பேரும்
 திரவியந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
 சித்தம் வையாத பேரும்
 கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொருளாளர்
 கையிற் கொடுத்த பேரும்
 காசினியி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
 காத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
 பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
 புகலாத நிலைகொள் பேரும்
 புலிமிது தலைபோகு மென்னினுங் கனவிலும்
 பொய்மை யுரையாத பேரும்
 ஐயவிங் கிவரொலாஞ் சற்புருட ரென்றலக
 ரகமகிழ்வ ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சா தேவனே.

(கசு)

இதுவுமது

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
 மவனே மகா புருடனா
 மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த
 மசைவிலன் மகா தீரனும்
 தொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கின்ற
 தோன்றலே மக ராஜனார்
 னுறிக் கலைக்கின்ற பேர்வார்த்தை கேளாத
 னுரையே மகா மேருவாம்
 அடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த் திரட்சிக்கு
 மவனே மகா த்யாகியா
 மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாதைசெயு
 மவனே மகா வுசிதனும்
 அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே! லோலனே!
 அமலனே! அருமை மதவே
 ளறுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சர தேவனே.

(௧௭)

ஒன்றிலோன் றில்லாமை

காமிக்கு முறையிலே வேசைக்கு நாணிலே
 சுயவர்க்கு மேன்மை யிலே
 கன்னமிடு கள்வருக் கிருளிலே விபசார
 கன்னியர்க் காணே யிலே
 தாமெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
 ஜாதிசூல மென்ப தில்லை
 தாக்ஷிணிய முடையபேர்க் கெனில்லை யெங்குமொரு
 சார்பிலார்க் கிடம தில்லை
 பூமிக்கு ளியாத லோபர்க்கு வளமான
 புகழென்ப தென்று மில்லை

புலையர்க்கு நிசமில்லை கைப்பொரு ளிலாததோர்
 புருடருக் கொன்று மில்லை
 யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத் திறைவனே!
 அன்புடைய வருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சர தேவனே.

(கஅ)

யாக்கை நிலையாமை முதலியவை
 காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
 காட்டி லாற்றின் பெருக்கங்
 கருணைதரு புதல்வர்களை மனைமனைவி யிவையெலாங்
 கானல் காட்டும் ப்ரவாகம்
 மேயபுஜ பலவலுமை யிளமையழ கிவையெலாம்
 வெயின்மஞ்ச ஞாயிர் தானுமே
 வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
 வீண்பொழுது போக்காம லே
 நேயமுட னேதெளிந் தன்போடுன் பாதத்தி
 னினைவுவைத் திரு போதிலு
 நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
 நிமலனே! அருள் புரிகுவாய்
 ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனே! போதனே!
 அண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சர தேவனே.

(கஆ)

திருமங்கை யிருப்பிடம்
 நற்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
 நாகரிகர் மாமனையி லே
 நளினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
 நனறகொண்ட பைந் துளவிலே

கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
 கல்பாண வாயி றனிலே
 கடிநக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
 கதிர்வெறு விளக் கதனிலே
 பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
 பொய்யாத பேர் பாவிலே
 பூர்தடந் தன்னிலே பாக்ருடத் திடையிலே
 போதகத் தின் சிரசிலே
 அற்பெருந் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
 ரண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(20)

முதேவி யிருப்பிடம்
 மிதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலு
 மிருபாஷை யோரிடத் தும்
 மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு
 மிக்க பாதக ரிடத்தும்
 கதியொன்று மிலர்போல மலினங் கொளும்பழைய
 கந்தை யணிலோ ரிடத்துங்
 கடிநர யெனச்சீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
 கன்னிவாழ் மனை யகத்தும்
 ததிசேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
 சார்ந்த வாட்டின் நிரளிலுஞ்
 சாம்பிண முகத்திலு மிவையெலாக் கவலைபுரி
 தெனாவவா ழிட மென்பர்காண்
 அதிருப மலைமங்கை நேசனே! மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(21)

குணகுண மிரண்டினும் பயன்படாமை
 குணமற்ற பேய்முருகக் கைத்தழை தழைத்தென்ன
 குட்டனோய் கொண்டு மென்ன
 குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன சுரவாது
 கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
 மணமற்ற செம்முருகக் கதுபூத் தலர்ந்தென்ன
 மலராது போகி லென்ன
 மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
 மாவெண்மை யாகி லென்ன
 உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
 துலர்ந்துதான் போகிலென்ன
 வுதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
 வோங்கு மிடிவரி லென்னகாண்
 அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாவிசா பரணனே!
 ஆதியே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சுர தேவனே.

(உஉ)

குறைவுற்றுங் குணங்கேடாமை

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
 சார்மணம் பழு தாகுமோ
 தக்கபால் சுவநிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு
 சார மதுங் குறையுமோ
 நிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
 னீள்குண மழுங்கி விடுமோ
 நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
 னிறையு மாற்றுக் குறையுமோ
 கறைபட்ட பைம்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
 கதிர்மதி கனம் போகுமோ

கற்றபெரி யோர்மகிமை யற்பாறி கிலரேனுங்
காசினி தனிற் போகுமோ
அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே!
ஐயனே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(உ௩)

இதற் குதவிசேய்வ திதுவேனல்
வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
வளமிக்க புவனந் தனக்குமேன் மேலுதவி
வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்
தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சேர்ந்தகுடி படை வர்க்கமாஞ்
சேர்குடி படைக்குதவி விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
மேமினிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தந் நீதி யொன்று
வேதிய ரொழுக்கமொன் றிம்மூன்று மேயென்று
மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே!
அகிபனே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(உ௪)

இதனைக் கண்டு மகிழ்வ திதுவேனல்
தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் றுலிப்ப
தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
சந்த்ரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப துயர்வாவி
தங்குபைங் குமுத மலராம்

புந்திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
 பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
 போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேரடம்
 புரிவது மயூர வினமாம்
 சிந்தைமகிழ் வாபுதவு தாதா வினைக்கண்டு
 சீர்பெறுவ திரவலர் குழார்
 திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
 செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
 அந்தியம் வானனைய செஞ்சடா டவியனே!
 அமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(உரு)

அதுவதுவாகாமை

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி
 யுறவாடு முறவு முறவோ
 வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
 றுண்டவர்க் கன்ன மாமோ
 தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்துவரு
 தக்கபயிர் பயிராகு மோ
 தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
 தானையுந் தானை யாமோ
 விள்ளாத போகமில் லாதபெண் மேல்வரு
 விருப்பமும் விருப்ப மாமோ
 வெருகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
 மிக்கசி வனமாகு மோ
 அள்ளா திருங்கருணை யாளனே! தேவர்தொழு
 மாதிபே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(உசு)

நற்குணங்களுக் கிடமாகாதவர்

வெறிகொண்ட மற்கடம் பேய்கொண்டு கள்ளாண்டு
 வெங்காஞ் சொறிப் புதலிலே
 வீழ்ந்துதேள் கொட்டிடச் சன்மார்க்க மெள்ளளவு
 மேவுமோ மேவாது போல்
 குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதியாய்க்
 கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
 கொஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
 குவலயந் தனி லவர்க்கு
 நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
 நிதானமும் பெரியோர்கண் மே
 னேசமு மீகையு மிவையெலாந் கனவிலும்
 நினைவிலும் வராது கண்டாய்
 அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே!
 அண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே.

(உஎ)

இதனா லின்னமுறையனாமெனல்

தின்னான் முடிக்கவொண் ணாதகா ரியம்வந்து
 தான்முடிப் போன் றமையனாந்
 தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் தெவுவோன்
 றுய்தந்தை யென்ன லாகும்
 ஞ்ஞர் செய்யுங்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
 துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
 யுத்திபுத் திகள்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
 முரைப்பவன் குரு வென்னலாம்
 எந்நாளும் வருநன்னம் தீமைதன தென்னவே
 யெண்ணிவரு வோன் பந்துவா

மிருதய மறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
 எனவெனினு மவனே சுதன்
 அந்நா முப்பணிபு மெந்நாளு மேபுணையு
 மன்னலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(உஅ)

அவரவரிடத்து நடக்குமுறை
 மாதா பிதாவினுக் குள்ளன் புடன்கனிவு
 மாருத நல் லொழுக்கம்
 மருவுருந வானவர்க் கினியவுப சாரமுள
 வார்த்தை வழிபா டடக்கம்
 காதார் கருங்கண்மனை யாடனக் கோசயன
 காலத்தி னய பாஷணங்
 கற்றபெரி யோர்முதியர் வருமது லர்க்கெலாங்
 கருணைசே ராருள் விதானம்
 நீதிபெறு மன்னவ ரிடத்ததிக பயவிய
 நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
 நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு
 நேரல ரிடத்தில் வயிரம்
 ஆதிமனு னுல்கொ ளும் வழக்கமிது வாகுமெம
 தையனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(உஅ)

குணத்தை விட்டுக் குற்றத்தைக் கவர்தல்
 'துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சுவார்
 சொல்லுந் கவியை மெச்சார்
 துர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
 துயரைத் தள்ளி விடுவார்

இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
 பென்னிலோ போய்ப் பணிசுவா
 ரின்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
 யென்னிலோ காடில் வீழ்வார்
 நடட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
 நன்றாக வே பேசிடார்
 நாளுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்மை பலவே செய்குவார்
 அட்டதிசை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
 ணத்தனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசுதூர கிரிவள
 ாறப்பளி சுர தேவனே.

(ந.0)

குணங்காண் குறி
 கற்றோர்க ளென்பதைச் சிலமுட னேசொலுங்
 கனவாக்கி னுற் காணலாக்
 கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
 கானடையி னுங் காணலாம்
 'அற்றோர்க ளென்பதனை யொன்றிலும் வாரா
 வடக்கத்தி னு லறியலாம்
 அறமுளோ ரென்பதைப் பூததபை யென்னுநினை
 யதுகண்டு தா னறியலாம்
 வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினால்
 விளையு மென்றே யறியலாம்
 வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
 விசேடத்தி னு லறியலாம்
 'அத்தா! குணத்தினுற் குலநலந் தெரியலா
 மண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசுதூர கிரிவள
 ாறப்பளி சுர தேவனே.

(ந.க)

கூடிற் பயன்படல்

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயி னனதுகொண்டு
 திண்கரியை யுங் கட்டலாந்
 திகழ்த்தபல துளிகூடி யாறாயின் வாவிபொடு
 திரளேரி நிறை விக்கலாம்
 ஒத்ததுண் பஞ்சுபல சேர்ந்துநூ லாயிடி
 லுடுத்திடுங் கலை யாக்கலா
 மோங்கிவரு கோலுடன் சீலையுங் கூடினா
 லுயர்கவிகை யாக் கொள்ளலாம்
 மற்றுமுயர் தண்ணிலைத் தோடுதவி டுமிகூடின்
 மல்குமுனை வினை விக்கலாம்
 மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வர்க்கொருவர்
 வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்
 அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
 வமலனே! அருமை மதவே
 ளவாதினமு மனநினினை தருகதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சா தேவனே.

(௩௨)

அத்தற்கு வெற்றியிடம்

கலைவலா ருக்கதிக சயமதூர வாக்கிலே
 காழுகர்க் கதிக சயமோ
 கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
 கைவிசே டந் தன்னிலே
 கலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே யாசர்க்கு
 காளும் ரண ஞாத்திலே
 நற்றவர்க் கதிகசய முல்குபுகழ் பொறையிலே
 ஞான வேதிபர் தமக்கோ
 குலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
 கூறிய துலாக் கோவிலே

குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசயங்
குறையாத கொழு முனையிலே
அலைவில்குதி ரைக்குடை வேகத்தி லதிகசய
மாமென்ப ரருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௩௩)

ஒன்றனில்லாமையாற் பாழ்படல்
நீடம்பூல தாரண மிலாததே வருபூர்ண
சந்தர்னிகர் முக குனியஞ்
சற்சன ரிலாததே வெருசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
தரும்பெரிய நகர் குனியம்
மேம்பா டிலாதமன் னவர்கள்வந் தாள்வதே
மிக்க தேசச் குனியம்
மிக்கசற் புத்திர னிலாததே நலமான
வீறுசேர் க்ருக குனியம்
சோம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
சொல்லுபர் சபா குனியந்
தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாதிதிய மில்லதே
சுத்த குனிய மென்பர்காண்
ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையின் றருள்செய்த
வத்தனை! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௩௪)

மூடர் தாரதம்மியம்
பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
பிழைபுறஞ் சொலு மூடரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
பிதற்றிதும் பெரு மூடரும்

பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
 பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
 பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
 பரிதவித் திடு மூடரும்
 கண்கெட்ட மாடென்ன வோடியிர வலர்மீது
 காய்ந்து வீழ்ந்திடு மூடருங்
 கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
 கான்மூட ரரைமூடர் காண்
 அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
 மையனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௩௫)

இதற்கிது வேண்டுமெனல்
 தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகிலும் வேறொருவர்
 தம்புத்தி கேட்க வேண்டும்
 தானதிக குரனே யாகிலும் கூடவே
 தளசே காங்கள் வேண்டும்
 கனக்கின்ற வித்துவா னாகிலுந் தன்னினுங்
 கற்றோரை நத்த வேண்டும்
 காசினியை பொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
 கருத்துள்ள மந்திரி வேண்டும்
 தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமார்த்திய னாகிலுஞ்
 சுதிகூட்ட வொருவன் வேண்டுஞ்
 கூடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
 தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
 அணற்கண்ண னே! படி.க சங்கீதர் வண்ணனே!
 ஐயனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௩௬)

வறுமையின் கோமே

மேலான சாதியி லுதித்தாலு மதிலென்ன
 வெகுவித்தை கற்று மென்ன
 மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
 மிகுமானி யாகி லென்ன
 பாலான மொழியுடைய னுயென்ன வாசார
 பரனா யிருந்து மென்ன
 பார்மிது வீரமொடு ஞானவா னுயென்ன
 பாக்கிய மிலாத போது
 வாலாய மாய்ப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
 வந்த சுற்றமு மிகமுமே
 மரியாதை யில்லாம லனைவரும் பேசுவார்
 மனைவியுந் தூறு சொல்வார்
 ஆலால முண்டகனி வாயனே! நேபனே!
 அனகனே! அநுமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௩௭)

ஈனத்துவம்

இரப்பவன் புவிமிதி லீனனவ லுக்கில்லை
 பென்னுமவ னவனீ லீன
 னீகின்ற பேர்தம்மை யீபாம லேகலைத்
 திடுமுட னவனி லீனன்
 உரைக்கின்ற பேச்சிலை பலனுண் டெனக்காட்டி
 யுதவிடா னவனி லீன
 லுதவவே வாக்குரைத் தில்லையென் றேசொலு
 முறுத்தினு வவனி லீனன்
 பாக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள் சொலிப்
 பலகா லலைந்து திரியப்

பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பாவியே
 பாரிலெல் லார்க்கு மினன்
 அக்கீழ்க் குமுதவா யுமைநேச னே! எளிய
 ரமுதனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ஈஅ)

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்துவனவும்
 சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுந்
 தீதில் கிரகச் சூரமுந்
 தின்றுவரு மௌடதமு மேலான தேசிகன்
 செப்பிய மகா மந்தரமும்
 புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொனணி
 புனையு மடவார் கலவியும்
 புகழ்மேவு மானமு மிவையொன்ப துந்தமது
 புந்திக்கு ளே வைப்பதே
 தன்மமென் னுரைசெய்வ ரொன்னார் கருத்தையுந்
 தன்பிணியை யும் பசியையுந்
 தான்செய்த பாவமு மிவையெலாம் வேறொருவர்
 தஞ்செவியில் வைப்ப தியல்பாம்
 அன்மருவு கண்டனே! மூன்றுலகு மின்றவுமை
 யன்பனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ஈக)

தேவர்கள் காலவளவை
 சதூரயுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிந்
 சதுமுகந் கொரு தினமதாந்
 சாற்றுமித் தினமொன்று லேயிர்த்ர பட்டங்க
 டாமு மீதேழ் சென்றிடும்

மதிமலியு மித்தொகையி னயனுயு னாறுபோய்
 மாண்டபோ தொரு கற்பமாம்
 மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுனெடிய
 மாறனக் கோர் தினமதாம்
 ஆதிபரவு மித்தொகையி லொருகோடி நெடியமா
 றேன்றியே போய் மறைந்தா
 றேகையோர் பாகனே! நீநகைத் தனிமுடி
 னுளக்கடுங் கால மென்பார்
 அதிகமுள பலதேவர் தேவனே! தேவர்கட்
 கரசனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சு0)

தூய்மையிடமும் தூய்மை செய்வனவும்
 வாம்பரி தனக்கதிக புனிதமுத மதனிலே
 மறைபவர்க் குயர் புனிதமோ
 மலரடியி லேபுனித மொளிகொள்கண் னுடிக்கு
 மாசின்முற் புற மதனிலே
 மேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
 மிச்சமட மாத ருக்கோ
 மேனியெல் லாம்புனித மாகுமா செளசமொடு
 மேவு வனிதைவர் தமக்கும்
 தாம்பிர மதற்குமிகு வெள்ளிவெண் கலமயந்
 தங்க மீயந் தமக்குச்
 தரும்புனிதம் வருபெருக் கொடுபுனி சுணஞ்சரம்பல்
 சாருமன் டாது சானம்
 ஆம்புனித மிவையென்பர் மாமேரு வில்லியே!
 அனகனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுக)

அடங்காதவற்றை யடக்கு முபாயம்

கொடியபொலி யெருதையிரு முக்கிலுங் கயிறென்று
கோத்துவச விர்த்தி கொள்வார்
சுவலயந் தனின்மதக் களிந்தனை யங்குசங்
கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினுற்
பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
பாய்பரியை நெடியகடி வாள்மது கொடுநடை
பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
வீடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு
விசிவச விர்த்தி கொள்வார்
மிக்கபெரி யோர்களும் கோபத்தை யறிவால்
விக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்
தையனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பஞ் சர தேவனே.

(சஉ)

ஒளியினுயர்வு

செழுமணிக் கொளியதன் மட்டிலே யதினுமோ
செய்யகச் சோத மெனவே
செப்பிடுங் கி நயிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
தீபத்தி னொளி யதிகமாம்
பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
பகல்வர்த்தி யதி லதிகமாம்
பாரமத் தாப்பிடுவொளி யதிலதிக மதினுமோ
பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்
விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுந் தி மன்னர்க்கும்
விரவித ரணிக ருக்கும்

மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கடுமென்ன
 விரகுளோ ருரை செய்குவார்
 அழல்விழிகொ டெடரிசெய்து மதனவே டனைவென்ற
 வண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுந)

குணங் குற்றமாதல்
 வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
 மாறாத வல் விடமதாம்
 மகிழ்நன் றனைக்காணி ஷீதமிலா விபசரிய
 மாதருக் கோ விடமதாம்
 மேன்மைதரு நற்குவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
 மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
 வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ ததிலோப
 வீணர்க் கெலாம் விடமதாம்
 ஈனமிகு புன்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி
 லேலாத கொடிய விடமா
 மேற்றமில் லாதபடு பாஸிகட் கறமென்னி
 லெந்நாளு மதிக விடமாம்
 ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மரையுறையு
 மண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சச)

உயர்வன்றித் தாழ்வும் சிறக்குமிடம்
 வெகுமான மாகிலு மவமான மாகிலும்
 மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
 விரகமே யாகிலுஞ் சுரசமே யாகிலும்
 விழைமங்கை செய்யி லழகாம்

தருதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்க னேச்செய்து
சாரிலை பேரழக தாஞ்

சரிதந்நி லோளுன மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரி லழகதாம்

நநமேவு மதகரியி லேறினுந் தவறினு

நாளுமது வோரழக தாம்

நாய்மீதி லேறினும் விழினுந் கண்டபேர்

நகைசெய்தழ கன் றென்பர்கான்

அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனே!

ஆகியே! அருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

(சரு)

நல்வினை செய்தோர்

சுரனெனக் காத்தவன் மெய்யினுல் வென்றவன்

ருன மிளையா துதவினோன்

நற்கைசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்

ரூய்ப்பழி துடைத்த நெடியோன்

வருபிதிக் குதவினோன் நெய்வமே துணையென்று

மைந்தன் பணையியை வதைத்தோன்

மாறான தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு

மாய்த்துளகின் மகிமை பெற்றோன்

கருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபலி

கணிச்சியோன் சுழுத்திரை சுதன்

கருடன் பகிரத னுடன்சிறுத் தொண்டனெடு

கானவன் பிரக லாகன்

அரியவல் விபீஷண னெனுமகா புருடரா

மத்தனே! அருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுர தேவனே.

(சரு)

தீவினை செய்தோர்

வாயிகழ்வு பேசுமிகு வாழ்ளிழந் தோன்சிவனை
 வைத்துதன் றலை போயிடுனான்
 மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
 மாராத வடுவாயி னோன்
 தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
 சம்பத் நிழந்து மாய்ந்தோன்
 றக்கபெரி யோர்துமை வணங்கா மதத்தினும்
 றந்தி வடிவா யலைந்தோன்
 மாயனைச் சபையதனி ளிந்தனைசெய் தொளிகொளவ
 மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
 வருநகுட னெடுதக்க னயிராவ தன்குருடன்
 மகன்வழுதி சிசு பாலனும்
 ஆயுமறி வாள்ரொடு தேவர்பலி தாளனை
 யவனிபுக முருமைமதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பஞ்சுர தேவனை.

(சுஎ)

ந ன் ன க ர்

வாவிபல கூபமுட னுறருகு சேர்வதாய்
 மலைகாத வழியி லுளதாய்
 வாழைகழு கொடுதெங்கு பயிராவ தாய்ச்சேந்நெல்
 வயல்கள் வாய்க்கால்க ளுளதாய்
 காவிம லங்குவனை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
 கனவர்த்த கர்கண் மறைவிலோர்
 காணரிய பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
 காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
 தேவரா லயமுடல் பாடலணி மாணிகை
 சிறக்க வுளதாய்ச் சற்சனர்

சேருமிட மாகுமோ ஞர்க்கிடத் ததிலதிக
 சீவனமு மே கிடைத்தால்
 ஐவலொ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
 றறையலா மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ாறப்பள்ளிச் சா தேவனே.

(சஅ)

நீ ந க ர்

நானசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முள்வேலி
 யில்லில்லி னுக்கு முளதா
 யினைமுலை திறந்துதல் தலைவிரித் திடுமாத
 ரெங்கு நடமாட்ட முளதாய்க்
 கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாய்முறைக்
 காய்ச்ச றப்பாத விடமாய்க்
 கள்ளர்பய மாய்கெடிய கடிறிட் டிறைக்கின்ற
 கற்கேணி நீருண்ப தாய்
 மானமில் லாக்கொடிய தூர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
 மணிபமொன் றுண்டான தாய்
 மாநிலத் தோர்தல மிருந்ததனில் வெருவாழ்வு
 வாழ்வதின மரு நாகிலே
 ஐனநெடு நாள்கிடர் தமிழ்தலே சுகமாகு
 மமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ாறப்பள்ளிச் சா தேவனே.

(சஆ)

முழுக்குநாள்

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
 வடிவயிது மழகு போகும்
 வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கா
 வாரந் தனக் கிடர்வரும்

திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுந்
 செம்பொனக் குயரறிவுபேரந்
 தேடிய பொருட்சேத மாம்வெள்ளி சனியென்னெய்
 செல்வமுண் டாயு ஞாண்டாம்
 பரிகார முளதாதி வாரந் தளக்கலரி
 பொளமனுக் காண செழுமண்
 பச்சறுகு பொன்னவர் காடுமருத் தூனொளிப்
 பார்க்கவர் காகு மெனவே
 அரிதா வறிந்தபே ரென்னெய்சேர்த் தேழுமுகு
 காடுவா ரருமை மததே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ரு0)

மருத்துவன்

தாறுப் பரிகைஷவரு காலதே சத்தொடு
 சரீர லட்சண மறிந்து
 தன்வந்தரி கும்பமுரி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
 தமது வாகட மறிந்து
 பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
 பிரயோக மோடு பஸ்மம்
 பிழையாது மண்டிர செந்தூர லட்சணம்
 பேர்பெறுங் குண வாகடம்
 சோதித்து மூலிகா விதரிகண் டங்கண்டு
 தூய தைலம் லேகியஞ்
 சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
 தோற்றியே யமிர்த காமாய்
 ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையனா யுர்வேத
 னாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ருக)

உண்மை யுணர்ஞ்

சோதிடம் பொய்யாது மெய்பென்ப தறிவரிய
 சூழ் கிரகனாஞ் சாட்சியாஞ்
 சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
 தூய மாத்திரை சாட்சியாம்
 ஆதியிற் செய்தகவ முண்டில்லை யென்பதற்
 காளடிமை பேசாட்சி யா
 மரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதனா
 லிச்சுவடி யேசாட்சியாம்
 நாதனே மாதேவ னென்பதற் கோருதர்
 நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
 நாயேனை ரட்சிப்ப னுன்பார மரியய
 னாளுமர்ச் சனைசெய் சரணத்
 தாதிரா பகமிக்க வேதநா யகனா
 வண்ணலே! அருமை மதவே
 ளானுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவா
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(இஉ)

பிறவிக்குண மாறுமை

கிலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுஞ்
 கல்வியுங் கருணை வினைவுங்
 கருதரிய வடிவமும் போகமுந் த்யாகமுஞ்
 கனரூப முள மங்கையும்
 - அலங்காத விரமும் பொறுமையுந் தந்திரமு
 மான்மையு மமுத மொழியு
 மானவிச் செயலெலாஞ் சுன்னவா சனையினு
 லாகிவரு மன்றி நிலமேல்
 நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்தது பெறக்கருதி
 னண்ணுமோ ரஸ்தாளி தன்

நற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
நாள்செயினும் வாராது காண்
அலங்கார மாகமலர் கொன்றைமா விகைகுடு
மண்ணலே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ருந்)

ஊழ் வ ல்

கடலள வுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுங்
காணும் படிக் குரைசெய்வார்
காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தி னிலைமை யறிவார்
விடலரிய சீவநிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமற் றடுத் தடக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவினைப் பாரெட்டி
விண்மீதி னுந் தாவுவார்
தொடலரிய பிரமநிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
தொகையான சித்தி யறிவார்
சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
துடைக்கவொரு நான் முகற்கும்
அடைவல வெனத்தெரிந் தளவில்பல நூல்சொல்லு
மண்ணலே! அருமை மதவே
எனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ருச)

ஒப்புயர் வில்லாமை

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கணகமக
மேருவுக் கதிக மலையும்
வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிக
மேதினியி லோடு நதியும்

சோதிதரு மாதவர் கதிகமாய் கார்தியுஞ்
 சூழ்கனற் கதிக சுசியுங்
 தூபதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
 சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
 ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுறுக
 ரன்ன தானந் தனி லுமோ
 ரதிகதா னமுமில்லை யென்றுபல நூலென
 மாராய்ந்த பேருரை செய்வார்
 ஆகவன் பிரமன்வின் னாவர்முனிவர் பரவவரு
 மண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௫௫)

வீண்செயல்

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரே வீணரை
 விரும்புவோ ரவரின் வீணர்
 விருந்துகண் டில்லா டனக்கஞ்சி யோடிமறை
 விறகிலோ ரவரின் வீணர்
 நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
 நாடியவர் மேற்கவி சொல்வார்
 நானிலந் தனில்வீண ரவரினும் வீணரே
 நரரைச் சுமக்கு மெளியோர்
 தேட்டநிலி லாதபெரு வீணரை யவரினுஞ்
 சேரொரு வரத்து மின்றிச்
 செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணனுய்த்
 திரியுமெளி யேனை யாட்கொண்
 டாட்டம் செய்யுப்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
 வமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௫௬)

உதவியின்றிக் கேவேன

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரிகுடி வாழ்க்கையு
 மூதர னிலாத நகரும்
 மொழியும்வெகு நாயகர் சேரிடமும் வருமெதுகை
 மோனை யில்லாத கவியும்
 காப்பமை விலாததோர் நந்தவன மும்நல்ல
 கரையிலா நிறை யேரியும்
 கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
 காரண னிலாத தெளிவும்
 கோப்புள வினோதமுடை யோரருகு புகழாத
 கோதைபர்செய் கூத்தாட்ட மும்
 குளிர்புள னிறைந்துவரு மாற்றோர மதினின்ரு
 கோடுயர்ந் தோங்கு தருவும்
 ஆப்பதில் லாததே ரிவைபெலா மொன்றரு
 மையனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரிவள
 ஈறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௫௭)

இவையே போதுமெனல்

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சீலமுஞ் சார்ந்துளோர்
 பூவலஞ் செயவேண்டு மோ
 பொல்லாத கொலைகள விலாதநன் னெறியுளோர்
 புகழறஞ் செயவேண்டு மோ
 நையாத கர்மத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
 நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
 நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
 நதி படிந்திட வேண்டுமோ
 மெய்யாதி னடியரைப் பாவுனோ ருன்பதம்
 விரும்பி வழிபட வேண்டுமோ

வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
 வேண்டி யர்ச்சனை செய்வரோ
 ஐயா றுடன்கமலை சோனா சலந்தில்லை
 யதிபனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 சரப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ருஅ)

அரியராவோர்

புதினமரி லொருத்தர்ச்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
 பாடுவோர் நூற்றி லொருவர்
 பார்மிதி லாயிரத் தொருவர்விதி தப்பாது
 பாடிப் பாசங்க மிடுவோர்
 இதனருமை யறிகுவோர் பதினாயிரத்தொருவ
 ரிதையறிந் திதய மகிழ்வா
 ய்கின்ற பேர்புலியி லேயருமை யாகவே
 யிலக்கத்தி லேயொருவ ராம்
 னுதிபெருக வருமூன்று காலமு மறிந்தமெய்த்
 தாயர் கோடியி லொருவரார்
 தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பாகைகலை
 குழு மவினாசி பேரூர்
 அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
 யத்தனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 சரப்பள்ளி சுர தேவனே.

(ருக)

கற்பு மேம்பாடு

தீன்கணவ னருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்
 மனக்கிணங் காத நிறைபா
 டுதற்கதி ரொழாமலும் பொழுதுவிடி யாமலஞ்
 சாபங் கொடுத்த செயலான்.

மன்னிவள ரழன்முழ்கி யுலகறிய வேதனது
 மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
 மைந்தனைச் சுடவந்த ளிறைவன் றடிந்தவடி
 வான்மலை யான கனிவாள்
 நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரழன்முழ்கி
 நாயகனை மேவு தயவா
 னானிலம் புகழ்சாலி பேர்பெறு நளாயினி
 நளினமலர் மேல் வைதேகி
 அன்னமென வருசந்தர மதிநரோ பதைபென்ப
 ராதியே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சு0)

கோடி யுக்குநாள்

கறைபடா தொளிச்செரு மாதிவா ரந்தனிற்
 கட்டலாம் புதிய சீலை
 கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
 கடிது நனைவுற் றெழிதரும்
 குறைபடா திடர்வரும் விரியம் போமரிய
 குருதி வாரந் தனக்குக்
 கொஞ்சகா விற்கிழியும் வெற்றிபோம் புத்தியிற்
 குருவார மதி லணிந்தால்
 மறைபடா தழகுண்டு மேள்மேலு நல்லாடை
 வருமினிய சுக்கி ரற்கோ
 வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனிபற்கு
 வாழ்வுபோ மாண முண்டாம்
 அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
 கமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சு1)

ச கு ன ம்

சொல்லரிய கருடன்வா னரமாவ மூஞ்சுறு
 சூகரங் கீரி கலைமான்
 நுய்யபர ரத்வாச மட்டையெலி புன்குகை
 சொற்பெருக மருவு மாந்தை
 வெல்லரிய கரடிகாட் டான்பூனை புவிமேல்
 விளங்குமிரு நா வுடும்பு
 மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடமாகில்
 வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
 ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
 லொருதுடை யிருத்தல் பற்ற
 லொருதும்ம லானையிட லிருமல்போ கேலென்ன
 வபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
 அல்லறரு நல்லவல வென்பர்முதி யோர்ப்பாவு
 மமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதிரினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுஉ)

இதுவுமது

நரிமயில் பசுங்கள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
 நாலி சிச்சிலி யோர்திதான்
 நரையான் கடுத்தவாய்ச் செப்போத் துடன்மேதி
 நாடரிய சுரபி மறைபோர்
 வரியமுனை முயலிவை யனைத்தும்வல மாயிடின
 வழிப்பயண மாகை நன்ற
 மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
 வாய்ச்சொல் வாவா வென்றிடல்
 தருவனை தொனித்துதெல் கொம்புகிடு முடிமுடி சு
 தப்பட்டை யொலிவல் வேட்டுத்

தனிமணி முழக்கெழுத விவையெலா மூர்வழி
தனக்கேக நன்மை யென்பார்
அருணாகர னோதயத் தருணாபா னுவையனைய
வண்ணலே! அருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சூட)

இதுவுமது

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
றவசி சன்னாசி தட்டான்
றனமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் விறகுதலை
தட்டைமுடி மொட்டைத் தலை
கலன்கழி மடந்தையர் ருசக்கலஞ் செக்கான்
கதித்ததில தைல யிவைகள்
காணவெதிர் வரவொணு; நீர்க்குட மெருக்கடை
கனிபுலா லுபய மறையோர்
நலமிகு சுமங்கலை கிழங்கு சூதகமங்கை
நாளும் வண்ணு னழுக்கு
நசைபெருகு பாற்கலச மனிவனையன் மலரிவைக
னுடியெதிர் வர நன்மையாம்
அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய்! பரசனியு
மண்ணலே! அருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சூச)

உணவில் விலக்கு

கைகிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
காராக் கறந்த வெண்பால்
காளான் முருங்கைகசுரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்த சோறு

செவ்வையில் சிறுக்கிரை பிர்க்கத்தி வெள்ளாப்பு
 தென்னெவெல் லமலா வகஞ்
 சீரிலா வெள்ளாள்ளி யீருள்ளி யிங்குவொடு
 சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
 எவ்வயில் சிவன்கேரயி னிர்மாலி யங்கிரை
 மிலகுசுட ரில்லாத லு
 னிவையெலாஞ் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
 வெனப்பழைய நூலுரை செய்யும்
 விவகைப் புலன்வென்ற முகிவர்வின் னைவர்போற்று
 மமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுரு)

நற்போருளிற் குற்றம்
 பேரான கங்கா நதிக்குமதன் மேல்வரும்
 பேனமே தோஷ மாகும்
 பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளாட் களங்கமே
 பெரிதான தோஷ மாகும்
 சீரார் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
 சிற்றமே தோஷ மாகும்
 தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
 செய்வ தவர்மேற் றோஷமீஞ்
 தாராள மாயிகத் தந்துனோர் தாராமை
 தானிரப் போர் தோஷமாஞ்
 சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
 தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
 ஆராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாதொளிநு
 மண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுசு)

மனைகோலுவதற்கு மாதம்

சித்திரைத் திங்கடனின் மனைகோல மனைபுகச்
 செல்வமுன்-டதுனு நல் ம்
 சேரும்வை காசுக்கு மேனா ளரன்புரந்
 தீயிட்ட தானி யாகா
 வெற்றிகொ ளிராகவன் நேவிசிறை சேர்கடகம்
 வீறல்ல வாவணி சுகம்
 மேலிடுங் கன்னியிர ணிபன்மாண்ட தாகாது
 மேன்மையுண் டைப்பசிக் கே
 உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழி
 லோங்கு பாரதம் வந்தநா
 ளுயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்விட
 மும்பர்கோ னுண்ட தாகா
 தத்த! மாரண பெரித்தபங் குனிதானு
 மாகுமோ வருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுள)

விருந்து வாரம்

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
 செய்யொணு துண்ணொ னுது
 திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
 செவ்வாய் விருந்த ருந்தார்
 பொங்குபுத னன்மையுண் றேவாம் விருந்துணப்
 பொன்னவற் கதிசு பகையாம்
 புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
 போன வுறவுந் திரும்பும்
 மங்குனிகர் சனிவர நல்லதா மிதனினு
 மனமொத் திருந்த விடமே

வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
வாய்த்த நானென் றறியலாம்
அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே!
அண்ணலே! அருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சூர தேவனே.

(சுஅ)

பூப்பு வாரம்

அருக்கனாக் கதிரோகி யாவணற் சோமனாக்
கானகற் புடைய ளாவா
ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
யளவில்பைங் குழவி பெறுவாள்
திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினொடு
சிறுவரைப் பெற் றெடுப்பாள்
சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமாந்
திருவு முண்டர யீருப்பாள்
கருத்தழிர் தெழில்குன்றி வறுமைகொண் டலைகுவாள்
காரி வாரத்தி லாகில்
களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
களபல னென்றுரை செய்வார்
அருத்தியுட னெனியேனை யாட்கொண்ட சோதியே!
அண்ணலே! அருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சூர தேவனே.

(சுஆ)

பூப்பிலக்கினம்

வறுமைதப் பாதவரு மேடத்தி லீடபத்தின்
மாறாது விபசாரி யாம்
வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
வள்தினிற் பிறரை யனைவாள்

சிறுமைசெயு மிடிசேர்வண் மிருகேந் திரற்கெனிற்
 சீர்பெறுவன் கன்னி யென்னில்
 செட்டுடைய டிலையெனிற் பிணியான் மெலிந்துவ
 டேளினுக் குத் தனுசெனில்
 நெறிசிதைவன் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
 நீண்மகர மான மிலளா
 நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
 நெடிய பேரறி வுடையளாம்
 அறிவாளர் மடமாதர் தமையறிபி ராகிபல
 னதுவென்ப ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சர தேவனே.

(எ0)

தீவுங் கடலும்

நாவலந் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
 லட்சம் யோசனை யீதனையே
 நாடொறுஞ் சூழ்வதில் வந்தி வதைச்சூழ்த
 னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
 மேவுமிது சூழ்வது சூசந்தி வதைச்சூழ்தன்
 மிகுமதுக் கட லதனையே
 விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வஞ்சநி வம்மிதனின்
 மேற்கூழ்த னெய்க் கடலதாம்
 பூவிவிது சூழ்தல்கா கத்திவ மிங்கிதைப்
 போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
 போதவது சூழ்தல்கான் மலிதிவ மாந்தயிர்ப்
 புணரி யப்பாலு மப்பால்
 ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
 தரும்புனற் றருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளிச் சர தேவனே.

(எக)

மேலான பொருள்

சுழிசுத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான
 தூதமோர் மாணிக்க மாஞ்
 குழ்புலிக் காசன யதிலே விவேகமுள
 தூதமோர் மாணிக்க மாம்
 பழுதற்ற வதிருப வதியுமாய்க் கற்புடைய
 பாவையோர் மாணிக்க மாம்
 பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
 பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்
 ஒழிவற்ற செல்வன யதிலே தியாகியா
 முதிநனோர் மாணிக்க மா
 முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
 முடையனோர் மாணிக்க மாம்
 அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
 கமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(௭௨)•

உண்டியிலையும் முறையும்
 வாழையிலை புண்ணைபுர சுடனற் குருக்கத்தி
 மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
 மாசிலமு துண்ணலா முண்ணுத வோவரசு
 வனசஞ் செழும் பாடலம்
 தாழையிலை யத்தியா லோண்ட பத்திரஞ்
 சுகதேவ முண் முருக்குச்
 சாருமலை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலிலை
 தனிநுமுண் டிடவொணு தால்
 தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
 சாதங்கள் பல வருந்தல்

சற்றுண்டன் மெத்தலு ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தனக்கிட மெனப் பருகிடார்
ஆழிபுடை ரூமுலகில் வேளாளர் குலதிலக
னாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுர தேவனே.

(எட)

கவிஞர் வறுமை

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
யிணையிலாச் சேட னென்று
மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
விணையிலாக் கர்ண னென்றும்
அழகற்ற வெகு கோர ரூபத்தை யுடையோனை
யதிவடிவ மார னென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
யான்மையிசு விஜய னென்றும்
முழுவதும் பெயர்ச்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
மொழி யரிச்சந்தர னென்றும்
மூதுலகி விவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
முறையின்றி யேற்ப தென்னோ
அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே!
அமலனே! அருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுர தேவனே.

(எச)

கவிஞன்

தெள்ளமிர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
தேன்மடை திறந்த தெனவே
செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
டெரிந்துரைசெய் திறமை யுடனே

விள்ளரிய காவியத் துட்பொரு ளலங்காரம்
 விரிவிலக் கண விகற்பம்
 வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
 மிக்கப் பந்த வண்மை
 உள்ளவெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
 யொத்ததிக சபை கண்டபோ
 தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்பா சங்கம
 துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்
 அள்ளியிட முண்டகனி வாயனே! நேயனே!
 அமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(எரு)

நற்சார்பு

காரணரிய பெரியேரர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
 கண்ணினைகள் செய் புண்ணியங்
 கருணையா யவர்கொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதிரு
 காது செய்திடு புண்ணியம்
 பேணியவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
 பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்
 பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
 பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
 வினெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
 மேனி செய்திடு புண்ணியம்
 விழைவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
 மிக்க பூருவ புண்ணியம்
 ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
 வண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(எசு)

பிறந்தநாளோடு வருகின்ற வாரபலம்
 சென்ம நகரத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
 றீரா வலைச்ச லுண்டார்
 திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்தினோடு
 திருமாத் தினருளு முண்டாம்
 வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
 வாராது சுகம தென்பார்
 மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனும்
 வாரத் துடன் கூடினால்
 நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
 நன்மை யுடனே வந்திடும்
 நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
 நல்ல வாரத்தில் வந்தால்
 அன்மருவு பிடையுண் டாமென்பர் சந்யனாக்
 கமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை சருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(எஎ)

இதனையுடைவர்க் கீது வில்லையெனல்
 பொன்னாசை யுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
 பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
 போதவே சுசியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
 பொதுமாதர் விழி வலையிலே
 எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
 தென்றென்று முறு கல்விமே
 விச்சையுள பேர்க்கதிக சுகமேது துயிலேது
 வெளிதா யிருந்து கொண்டே
 பன்னாளு மலைபவர்க் கிகழேது புகழேது
 பாரி லொருவர்க் கதிகமே

பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாற்
 பகர்நிறைய மொன் றுள துகாண்
 அன்னுண வருகரி யுரித்தணியு மெய்யனே!
 அமலனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதேவனே.

(எஅ)

மழைநாட் குறிப்பு

சித்திரைத் திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல
 சீரான பரணி மழையுந்
 திதில் வைகாசியிற் பூரணை கழித்தபின்
 சேரு நாலா நாளினில்
 ஒத்துவரு மழையுமவ் வானியிற் றேய்ப்பிறையி
 லோங்கு மேகா தசியினி
 லொளிப்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார மும்மழையு
 முண்டா யிருந் தாடியில்
 பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
 பகரு மாவணி மூலநாள்
 பரிதியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
 பாரில்வெகு விளைவு முண்டாம்
 அத்தனே! பைங்குவளை மாலையணி மார்பனு
 மண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை சருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(எஆ)

இருந்து முதலாமை

மயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
 சார்பொழு திலாத கிளைபேன்
 சபைமுகத் துதவாத கல்வியே னெதிரிவரு
 சமரத் திலாத படையேன்

விமலனுக் குதவாத பூசையே னுருமிருந்
 வேலோக் கிலாத சுடரேன்
 வெம்பசிக் குதவாத வன்னமே னீடுகுளிர்
 வேலோக் கிலாத கஷேபேன்
 தமதுதளர் வேலோக் கிலாதவோர் மனைவிபேன்
 சரசத் திலாத நகையேன்
 சான்றா காலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
 றரணிமீ தென்பர் கண்டாய்
 அமார்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
 ஆதிபே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவன
 ஈறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அ0)

மறையோர் சிறப்பு

ஓராறு தொழிலையுங் கைவிடார் செளசவிதி
 பொன்று தப்பாது புரிவா
 ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படிசு வர்கால
 மொருமுன்றி னுக்கு மறவா
 தாராய்ந்து காயத்ரி யதுசெயிப் பார்நாளு
 மதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்
 யாகாதி கருமங்கள் மந்தரகிரி யாலோப
 மின்றியே செய்து வருவார்
 பேராசை கொண்டிடார் வைதிகன் மார்க்கமே
 பிழையா திருக்கு மறையோர்
 பெய்பெனப் பெய்புழுகி லவர்மகிமை பெயவர்களும்
 பேசுதற் கரிதரிது காண்
 ஆரார் நெடுஞ்சுடில வமலனே! என்யாளு
 மண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவன
 ஈறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அக)

அரசர் சிறப்பு

மதுநீதி முறைமையும் பரராசர் கொண்டாட
 வருமதிக ரணவீர மும்
 வாள்விஜய மொடுசரச சாதன விசேஷமும்
 வாசி மதகரி யேற்றமும்
 கனமா மமைச்சரும் பலமான தூர்க்கமுவ்
 கைகண்ட போர்ப் படைஞரும்
 கஜரத பதாதியுந் தூரகப்ர வாகமுவ்
 கால தேசங்க ளெவையும்
 இனிதா யறிந்ததா னுபதிக ளொடுசமர்க்
 கிளையாத தள கர்த்தரு
 மென்றும்வற் றுததன தானிய சமுத்திரமு
 மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
 அனைவோரு மெச்சுவிங் கிவையெலா முடையபே
 ரரசரா மருமை மதவே
 ள்னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அஉ)

வைசியர் சிறப்பு

நீள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்போவர்
 நெடிது தூரந் திரிந்து
 நினைவுதடு மாறார்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
 நீனிலத் தரசு புரியும்
 வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
 வருமிடம் வராத விடமும்
 மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுநா றுயிட
 வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்
 ஆள்விடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
 ரளவில் பற்பல சாக்கு

மமைவுறக் கொள்வர்திற் பார்க்கணக் கதிலனுவு
மறவிடார் செலவு வரிலோ
ஆளியொத் தேமலையி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைசிய ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அரு)

வேளாளர் சிறப்பு

யசனாதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிநல் லேர் பெறுவதும்
இராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லேர் பெறுவதும்
வசனாதி தப்பாது தனிதானி யந்தேடி
வசியர்நல் லேர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிச
வளமைபெற் றேர் பெறுவதும்
திசைதோறு முள்ளபல தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லேர் பெறுவதுஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்
அசையாது வெள்ளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
அண்ணலே! யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அச)

தானாதிபதி மந்திரி சேனாதிபதிகளி னியல்பு
தன்னரசன் வலிமையும் பராச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுந்
தானநிந் ததிபுத்தி யுத்தியுண் டாயினோன்
ருனாதி பதியாகு வான்

மன்னவர் மனத்தையும் காலதே சத்தையும்
 வாழ்குடி படைத் திறமையும்
 மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
 வளமான மதி மந்திரி
 துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரிகையே
 குழ்பகைவர் புரி குழ்ச்சியுந்
 தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
 ஞானே சேனாதி பன்
 அன்னையினு நல்லமலை மங்கைபங் காளனே!
 அனகனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ளறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அரு)

இராச கருணீகர் சிறப்பு
 வநுமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்
 வரவிடுப் போன் மனதையும்
 மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
 வருகாத லாமலக மாய்
 வீரைவா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணினையள
 விடவெழுத வாசிக்கவும்
 வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை யோன்புவிபின்
 மேன்மை ராபச காரனும்
 கருவா யறிந்துதொகை யீராறு நொடியினிற்
 கடிதேற் றிடக் குறைக்கக்
 கனிகையொரு மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்
 காட்டுவோன் கருணிக னும்
 'அருவாக யருவாகி பொனியாகி வெவியாகு
 மண்ணிலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ளறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அரு)

கோபத்தின் கோமே

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடி கெடுக்குங்
கோபமே பொன்றையுங் கூடிவர வொட்டாது
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சிர்கேடு
கோபமே யுற வறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகைபாளி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யினமான் கோபமே பெவரையுங்
கூடாம லொருவ னுக்குங்
கோபமே மறவிழுந் கொண்டுபோய்த் தீயநா
கக்குழியி னிற் றள்ளுமால்
ஆபத் தெலாந்தளிர்த் தென்னையாட் கொண்டருளு
மண்ணலே! அருமை மதலே
எனதுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அள)

பல்துறை

தான்புரி தவத்தையுங் கோடையையும் புகழுலோர்
தங்களுந் கவை தழைவுறு
சற்றுமறி வில்லாம லத்தனரை தீர்த்தனைசெய்
தயவிலோ ராயுள் பெருகார்
மேன்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
விடுந் செந்தெ லிவைகள்
வேறொருவர் தந்திடின மதுமொழி யறிந்தபேர்
விடைகொடுத் தேசொள்ளு வார்
தேன்கனி கிழங்குவிற் கிடைபிவ யனைத்தையுந்
நிண்டரிய நீச ரெனினுஞ்

சீர்பெற வளிப்பரே விசுழாது கைக்கொள்வர்
 சிலழுடை யோரென்ப ரால்
 ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே! ஈசனே!
 அண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அஅ)

தத்துவத் திரயம்

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
 பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
 பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதியாம்
 புகலரிய கரண நான்கும்
 ஒதினோ ரிவையான்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
 ருயர்கால நியதி கலையோ
 டோங்கவரு வித்தைரா கம்புருடன் மாயையென்
 றுறைசெய்யு மோ ரேழுமே
 தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலர்
 நிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்
 சீர்கொள்சா தாக்யெஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
 சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
 ஆதிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
 யண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(அக்)

மன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்
 வனசஞ் செழுஞ்சுத முடனசோ கந்தளவ
 மலர்நில மிவை யைந்துமே
 மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளரி
 மனதி லரசையை பெழுப்பும்

வினவிலொண் சூதமலர் மெய்ப்பச்சலை யுண்டாக்கு
 மிகவசோ கந்துயர் செய்யும்
 வீழ்த்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
 மேவுமிவை செய் மவத்தை
 நினைவிலது வேறோக்கம் வேறென்றி லாசையற
 நெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
 நெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்ச
 னேர்தன் மௌனம் புரிசூதல்
 அநையவுயி ருண்டில்லை யென்னலீ ராரந்துமா
 மத்தனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே.

(௯௦)

மன்மத னுபகரணங்கள்
 வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி னூரிகரு வண்டின
 மேல்விடுங் கணைக ளலராம்
 வீசிடுந் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
 வேழங் கொடாத விருளாம்
 வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வாரணைய
 வண்மைபெறு கடன் முரசுமாம்
 மகரம் பதாகைவரு கோகிலங் காகளாம்
 மனதே பெரும் போர்க்களம்
 சஞ்சரிக விசைபாடல் குழுதநே யன்கவிகை
 சாரிரதி யேமனைவி யாந்
 தருகண்மட மாதரிள முலைமகுட மாமல்து
 நவறு திருக்கு மிடமாம்
 அஞ்சுகணை மாரவேட் கென்பரொளி யோர்க்கெலா
 மமுதமே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே.

(௯௧)

பகைகொளத் தகாதவர்

மன்னவ ரமைச்சர்தூர்ச் சனர்கோளர் தூதரோடு
 மாறாத மர்ம முடையோர்
 வலுவர்கரு னீகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
 மடையர் மந்திர வாதியர்
 சொன்னமுடை யோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்வோர்
 குழ் வயித்தியர் கவிதைகள்
 சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரொடுஞ்
 சொப்பனந் தனி லாகிலும்
 நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடர்களின்
 நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
 நாரியோர் பாகனே! வேதாக மம்பாவு
 நம்பனே! அன்பர் நிதியே!
 அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
 அண்ணலே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுர தேவனே.

(கூஉ)

இதாகிதஞ் செய்து பயன்கொள்வன

சுவைசேர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
 சொல்லுநன் னென்னை யெள்ளைத்
 தூயதெந் கின்கனியை பெண்ணாத தூட்டரைத்
 தொண்டரைத் தொழு தொழும்பை
 நவைநீரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
 நற்றமிழ்க் கவி வாணரை
 நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
 நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
 புயிமிதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
 போர் வீரரைத் தூயரைப்

போதவும் பரிவோ டிதஞ்செய்து மிகுபயன்
புகழ்பெறக் கொள்வர் கண்டாய்
அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வள்ளலே!
அண்ணலே! அருமை மதவே
எனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(கூந)

த ரு ம ம்

பெறுமில்பெரு வித்தலொடு காத்தோலை நாடொறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன் வணான்
மறைமொழிக னாடிதண் னிர்தலைக் கெண்ணெய்ப்பசு
வாயினுறை பிண மடக்கல்
வாவியிறு முயிர்மிட்ட றின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல் சுண்ணம் புதவுதல்
சிறையுறு பவர்க்கமுது வேற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின் மணந்
திசுழிலிங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி
தேவ ராலய மவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன காலைட் டறங்களுமு
னன்னைசெய லருமை மதவே
எனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(கூசு)

இ ல் ல ற ம்

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வரு வோர்களைச்

சிந்தைமகிழ் வெய்தவே பணிவிடைசெய் வேர்களைத்
 தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
 தீதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
 தேனுவைப் பூசுரர் தமைச்
 சந்ததஞ் செங்கடனை யென்றுமிவை பிழையாது
 தான்புரிந் திட வில்லறஞ்
 சாருநல முடையரார் துறவறத் தோருயிவர்
 தம்முடன் சரியா யிடார்
 அந்தரி யுயிர்க்கெலாந் தாய்தனினு நல்லவட்
 கன்பனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சூர தேவனே.

(கரு)

புராணம்

தலைமைசேர் பெளடிக மிவிங்கமரர்க் கண்டமெழில்
 சாரும் வாமன மச்சமே
 சைவம் பெருங்கடர்மம் வருவரா கங்கந்த
 சரிதமே பிர மாண்டமும்
 நிலைமைசே ரிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
 நெடியமால் கதை வைணவம்
 நீதிசேர் காரூட நாரதம் பாகவத
 நீடிய புராண நான்காம்
 கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வர்த்தமே
 கமலா லபன் காதையாம்
 கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாங்
 கனல்காதை யாக்கி னேயம்
 அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு கும்புனையு
 மத்தனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சூர தேவனே.

(கரு)

புகழ்ச்சி

பருகாத வழுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
 பாரின் மறையாத நிதியம்
 பரிதிகண் டலராத நிலவுகண் டெராத
 பண்புடைய பங்கே ருகம்
 கருகாத புயல்கலை ளருகாத திங்கள்வெங்
 காளி லுறையாத சீயங்
 கருதரிய விக்குண மனைத்துமுண் டானபேர்
 காசினியி லருமை யாகும்
 தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
 சீரிதய மீகை வதனந்
 திடமான வீரமிவை யென்றறிநு வார்களிச்
 செகமெலாங் கொண்டாட வே
 அருள்கற்ப தருவென்ன வேங்கிடுந் தானதுரை
 யாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுன)

திருமா லவதாரம்

சோழுகா சுரனைமுன் வதைத்தமார் துயர்கெடச்
 சுருதிதந் தது மச்சமாஞ்
 சுரர்தமக் கழுநீந்த தாமையாம் பாய்போற்
 சுருட்டி மாநில மெடுத்தே
 போமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
 பொல்லாத கனக லுபிரைப்
 போக்கிபது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
 புனித வாமன மூர்த்திபாம்
 ஏழுநு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
 னிரவிகுலம் வே ரறுத்தோ

னேர்பாசி ராமன்வரு கண்ணனொடு பலராம
 னிப்புவி பயந் தவிர்த்தோர்
 ஆமினிய கந்தியினி மேல்வருவ திவைபத்து
 மரிவடிவ மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுஅ)

சிவமூர்த்தி

பிறைகுடி யுமைநேசன் விடையூர்தி நடமிடும்
 பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
 பிச்சாட னன்கரம தகனன்மற வியைவென்ற
 பெம்மான் புரந் தகித்தோன்
 மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
 வெளவினோன் வீரே சுரன்
 மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவர னுமைபாகன்
 வனசுரன் கங்கா ளனே
 விற்றன்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமார்து
 மிக்கசகக் கர முதவினோன்
 விநாயகந் கருஞ்செய்தோன் குகனுமை யுடன்குடி
 மிளிரேக பாதன் சுகன்
 அறிவரிய தகழினு மூர்த்தியோ டிவிங்கமா
 மையனே! அருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுர தேவனே.

(சுசு)

கவி வணக்கம்

மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
 மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
 மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலர்கூட
 மணிமுடி தனிற் பொலுத்தே

சிலரெருக் கொடுவனத் துட்டினை பச்சறுகு
 செம்முள்ளி மலர் சூடவே
 சித்தம்வைத் திடவுமங் கீகரித் திடுமகா
 தேவ தேவா! தெரிந்தே
 சுவைவல நுரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
 கவிராய னாகு மென்புன்
 கவியையுந் குடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
 கடனாகு மடனாக மும்
 அலைபெருகு கங்கையுந் செழுமதிய மும்புணையு
 மமலனே! அருமை மதவீவ
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுர தேவனே.

(க00)

அறப்பளிசுர சதகம்

மு ற் றி ற் று.

அம்பலவாணன் அடியினை வாழ்க.

உ
சிவமயம்

அறப்பள்ளிசுர சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		கற்றோர்க	19	சீ	
அடைக்கல	11	காணரிய	46	சித்திராத்திங்கட	41
அருக்கனும்	42	காமிக்கு	11	சித்திராத்திங்கன்	48
இ		காவமொரு	12	சுவைசேர்	56
இரப்பவன்	28	குணமற்ற	14	சுழிசுத்த	44
ஈ		கூடப்பிறத்த	8	செங்கதிர்	41
ஈனசாதிகள்	30	கைகலிலை	39	செந்தைபல	20
உ		கோ		செய்வன்றி	10
உம்பர்கோ	1	கொடியபொலி	26	செழுமணி	26
உன்னன்பிலாத	16	கோபமே	53	சென்ம	47
எ		கோவிலில்	6	சென்மித்த	24
எழுதப்படிக்க	45	சுதூயுத	24	சொல்லரிய	38
ஐ		சமயத்தி	48	சோதிடம்	32
ஐராறு	49	சாணெனம்	28	சோமுகா	59
க				தங்குலம்	2
கடலன்	38				
கடலுலகில்	1				
கணவனும்	2				
கலங்காத	32				
கலைவலா	20				
கறைபடா	37				

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
தந்தைதாய்சற்	57	பருகாத	59	மே	
தந்தைதாய்மலர்	15	பு		மேலான	23
தலைவிரித்	39	பிறைகுடி	60	ய	
தலைமைசேர்	58	பு		யசனாதி	51
தறிபட்ட	14	புண்ணிய	5	வ	
தனக்குவெரு	22	பு		வஞ்சகர்	5
தன்கணவ	86	புததைய	7	வருமாதி	30
தன்மட்டி	9	புதமோ	54	வருமோலை	52
தன்னரசர்	51	பெ		வறுமைதப்	42
தன்னான்	17	பெண்புத்தி	21	வனசஞ்	54
தா		பெறுமில்பெறு	57	வா	
தாது	31	பே		வாம்பரி	25
தாம்புல	21	பே		வாயிகழ்வு	29
தான்புரி	53	பேரான	40	வாலிபந்தனில்	8
து		பொ		வாலிபல	29
துட்டவிகட	18	பொய்யாத	35	வாழையிலை	44
தெ		பொன்னாசை	47	வாழ்மனை	6
தென்னமிர்த	45	ம		வானவர்	15
ந		மதுநீதி	50	வாழ்மதியை	27
நரிமயில்	38	மலரிதழி	60	வே	
நற்பரி	12	மன்னவ	56	வெருமான	27
நா		மா		வெஞ்சிலை	55
நாவலர்	43	மாதாபிதா	18	வெறிகொண்ட	17
நீ		மாறாதலை	8	வே	
நீர்மே	9	மீ		வேட்டசஞ்	34
நீன்கடல்	50	மிதமின்றி	12	வேதாந்த	3
ப		மு		வேதியர்	33
பதினமரி	36	முப்பொருவ	35	வை	
				வைதாறு	4

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

	அ. ப.		அ. ப.
உவமானசங்கிரகம் உரை	4 0	கண்ணால் மூலம்	... 2 0
சங்கீதத்தின் சரித்திரம் ...	4 0	திருக்குறள் மூலம்	... 4 0
உயர்டொத்தா சதகாமாவளி	1 6	வேதாந்தகுளாமணி மூலம்	2 0
பிரச்சோத்தா சதகமாலிகை	2 0	கையல்யசுவீத மூலம்	... 2 0
காவிரஸ் மகாசபை	... 4 0	உபநயனாந்த தீபிகை	... 0 6
அறப்பளிகா சதகம்	... 2 0	ஏகாந்தச்சுவை	... 1 0
குமரேச சதகம்	... 2 0	மதுமுறைகண்ட வாசகம்	4 0
திருவேங்கட சதகம்	... 2 0	மஹாதேவமாலை	... 1 0
தண்டிலையார் சதகம்	... 1 0	சிவானந்தமாலை	... 4 0
கோவிந்த சதகம்	... 0 9	டிஸ்கவுண்டுமாலை	... 1 0
எப்பிரான் சதகம்	... 1 0	இன்னொற்பது உரை	... 1 6
சிவசுந்தர சதகம்	... 0 9	இனிதுநாற்பது உரை	... 1 6
ஸேயக்கொண்டார் சதகம்	2 0	சிறப்பஞ்சமூலம் உரை	... 4 0
அவையாம்பிகை சதகம்	... 2 0	நான்மணிக்கடிகை உரை	5 0
கைலாசநாதர் சதகம்	... 2 0	முதுமொழிக்காஞ்சி உரை	2 6
குருகாத சதகம்	... 1 0	கனவுநிரற்பது உரை	... 2 0
அண்ணாமலைச்சதகம்	... 2 0	நாகாலிவவாதக்கட்டளை	... 1 0
தொண்டைமண்டல சதகம்	2 0	பிரகலாத சரித்திரம்	... 4 0
சௌந்தரியலகரி உரை	... 6 0	அஷ்டப்பிரபந்த மூலம்	... 8 0
ஒருதுறைக்கோவை	... 4 0	பாரதநீதி	... 2 0
கோளத்திக்கலம்பகம்	... 2 0	ஒங்காரத்தின் மசத்துவம்	1 0
யாப்பிலக்கண வினாவிடை	2 0	அஷ்டாக்ஷர மசத்துவம்	... 1 0
அணியிலக்கண வசனம்	... 4 0	ஆரியர் சுந்தியாவந்நம்	... 1 0
வச்சனந்திமாலை உரை	... 2 0	சைவதூஷண பரிகாரம்	4 0
குடாரம்	... 1 0	தோசாத்தாலாட்டு	... 1 0
ஒளவைகுறள்	... 2 0	பட்டணத்தார்பாடல்(சிறிது)	1 0
சிவபூணுத்திரட்டு	... 2 0	பத்திரிகிரியார் பலம்பல்	... 1 6
அம்மணியம், ஃபாசமீயம்	8 0	ஸ்தலயாத்திரை பொதுவிதி	6 0
ஜாதிபேத வினக்கம்	... 2 0	மீனாக்ஷியம்மை பன்னோதமிழ்	2 0
விஷப்பிரதி விஷத்திரட்டு	2 0	நீதிநூற் கொத்து: மூலமும்	...
வைசித்தாந்த வரலாறு	... 4 0	உரையும	... 6 0
ஸ்ரீ பரக்குறாரி வைராக்கிய சதகம்	... 3 0	நீதிநூற்றிரட்டு மூலமும் இங்	...
		கிலிஷ்டமொழிபெயர்ப்பும்	8 0

சடவுள்துணை

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச்சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியர், தொண்டைமண்டலத்திலே, * பொன்
விளைந்த களத்துரிலே, சுமார் ௨௬௦ வருடங்கட்கு முன்னே,
செங்குந்தர் மரபிலே யவதரித்து, சிவாறுக்கிரகத்தால்
தமிழ்க்கலை முழுதும் பயின்று, தெய்வீகம் விளங்கிய நல்
வாக்கினைப் பெற்று, இல்லற வாழ்க்கையிலே இருக்கு
நாளில், அந்நாட்டிலுள்ள வல்ல நகரத்தை யடைந்து,
காளத்திபுபதி யென்பவரைக் கண்டு,

“பெற்று னொருபின்னா யென்மனை யாட்டியப் பின்னைக்குப்பால்
பற்றாது கஞ்சி குடிக்குந் தாமல்ல பாலிரக்கச்
சிறுநாடு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு
கற்று தரவல்ல யாவல்ல மாநகர்க் காளத்தியே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி அவரால் சில பாற்பசு வளிக்
கப்பெற்றுப் பின்னர்,

“வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யாளுமற்றோர்
பழியாமற் பின்னையும் பாலென் தழாமற் படுகொணஞ்சொல்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாலை முசித்துச்சுதை
கழியாம லாவளித் தாய்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே.”

என்னுஞ் செய்யுளால் அவரைப் புகழ்ந்து பாடினார்.

அன்றியும், மாவண்டுரிலே மிக்க பிரபுவாயிருந்த கல்
தூரி முதலியார் குமாரராகிய கறுப்பமுதலியார் என்னும்

* தென்கனத்துர் என்பது வழங்கும்.

ஓர் வேளாளர் வேண்டுகோளின்படி, தொண்டைமண்டல சதகம் என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தைப் பாடி அரங்கேற்றி, அவரால் வேண்டிய திரவியங்கள் அளிக்கப்பெற்றமையேயன்றி, பல்லக்குஞ் சுமக்கப்பெற்று, அவ் வுபகைமேலீட்டினால்,

“காவைவென் றிகேத் தூரி கண்மணிக் கறுப்ப னென்னு
மாவையம் பதியான் ஞெண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்றூப்
புவுல கெங்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தி னானே.”

எனவும்,

“ஓர்கறுப்பு யில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி
லுசிறவேளைச்
சீர்கறுப்பொன் றில்லாத கத்தூரி மன்னனருள்
சேயைப்பார்மே
லார்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தாறு நாமவனை
யன்பினாலே
பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால் வெளுப்பனெனப்
பேசுவோமே.”

எனவும்,

“எல்லப்ப னம்மையப்பன் தருதிருவேங் கடநாத
னெழிற்சோமன்
வல்லக்கொண் டையன்மாதை வேங்கடே சுரன்போல
வரிசைசெய்தே
செவ்வத்தம் பியருடனே கத்தூரி மகன்கறுப்பன்
தெருவீதிக்கே
புல்லக்குத் தான்சுமந்தா னதுமக்கோ ராயிரம்பொன்
பரிசுதானே.”

என வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றாற் புகழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

பின்பு பல தலங்கடையுந் தரிசித்து வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து சிற்சபாநாயகரையும் சிவகாமிபம் மையையுந் தரிசித்து,

“பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்வினும்
நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற்
சல்லாப் புடைவை குளிர்தாங்கு மோநடுச் சந்தைதணிற்
செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழுஞ் சிதம்பரனே.”

எனவும்,

“வேல்கொடுத் தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத் தாய்நின் மணவாண னுக்குக் கவுணியற்குப்
பால்கொடுத் தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத் தாயன்னை யேயெனக் கேதுங் கொடுத்திலையே.”

எனவும் துதித்து, அங்கே நடராசப்பெருமான் பஞ்சா ஸ்தரப்படியில் ஐந்து பொற்காசு வைத்தருளாத் திருவரு னைப் புகழ்ந்து அதனாற் படிக்காசுப்புலவர் எனப் பெயர் வழங்க, அத்தலத்தை யரிதினகன்று தென்னாட்டை யடைந்து இரகுநாத சேதுபதியைக் கண்டு,

“ழவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடிகு
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்தர் தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே!”

என்னுஞ் செய்யுளைப் பாடிச் சில பரிசு பெற்று, பல் லக்கு முகலிய விருதுகளுடன் மதுரையை யடைந்தபொ

முது, அந்நகரத்தை பாண்டிருந்த திருமலைநாயகர் இவரது
அரவாரத்தை நோக்கிக் கிளிகூட்டுச் சிறையிலே அடைத்து
வைக்க, அத்தருணத்து,

“நாட்டிற் சிறந்த திருமலை யா! துங்க நாகரிகா!
காட்டில் வனத்திற் றிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காசு எனென்னுமோர் பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரை தாவென்று கூப்பிடுதே.”

என்னுஞ் செய்யுளைப் பாடி, அவரை வசப்படுத்தி,
பரிசு பெற்றுத் தங்கியிருந்தனர்.

அதன் பின்பு, காயற்பட்டினத்தை யடைந்து,

“காய்த்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்த்து சிவந்தது யின்னார் கெடுங்கண்க டொல்பலதூல்
ஆய்த்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மணுதினமும்
கந்த சிவந்தது மால்சேதக் காதி யிருகாமே.”

எனவும்,

“தேட்டான் காயற் றுரைசேதக் காதி சிறந்தவசர்
கட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்புகழ் நாவலரை
ஒட்டாண்டி யாங்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
தேட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுருந்தே.”

எனவும் வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றால், சீதக்
காசியைப் புகழ்க்கு, மிகவுயர்ந்த வைரமோட்சி முதலிய
பரிசு பெற்று, திருச்செந்துரை யடைந்து, முருகக்கடவு
ளைத் தரிசித்து,

“முற்கரை யப்பரை யேறவிட் டாட்கொண் முதல்வருன்னக்
கற்கரைக் கும்படி போதித் திடுங்கரு ணைக்கடலைச்
சிற்பரைக் குட்டியை யெங்கெங்குச் சித்திக் குஞ் செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக் கட்டியைக் கண்டேன்செந் தூரெனும் தானத்திலே.”

என்பது முதலிய செய்யுட்களாற் றுகித்து, மற்றந்
தலங்களைத் தரிசித்து வணங்கி, தண்டலையினெறி யென்
னும் தலத்தைத் தரிசித்து, அங்குள்ள அன்பர்கள் வேண்டி
கோளின்படி இச்சதகத்தை யருளிச்செய்து சந்திரியி
லரங்குற் றி வசித்திருந்து சின்னாட் சென்றபின், தருமபுர
ஆதினத்தில் அப்பொழுது விளங்கிய ஞானதேசிகரால்
ஞானதேசிகரையும் சந்தியாசமும் பெற்று வசிக்குங்கால், ஒரு
தினம் காவிரிநதியில் ஸ்நானத்திற்குச் சென்றபொழுது
தவசப்பிள்ளையினிடம் தோய்க்கத் தந்த வஸ்திரங்களி
லொன்றை வெள்ளம் இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டமை
யால் அவன் வருந்துதல் கண்டு,

“அப்பிலே தோய்த்திட் டடுத்தடுத்து நாமதனைத்
தப்பினு னம்மையது தப்பாதோ—அப்பா! நேள்
இக்கலிங்கம் போனாலென் னேகலிங்க மாமறணைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை.”

என்னுஞ் செய்யுளால் தமது ஆதின சம்பிரதாயப்
படி தமக்கு வழிபடுகடவுளாய் விளங்கும் சொக்கலிங்க
மூர்த்தியைத் துதித்து, அவ்வஸ்திரம் மீண்டுங் கரையில்
வரப்பெற்றுத் தமது நியதி முடித்து அஸனையு மமைத்துச்
சென்றனர்.

இவ்வாறு பல விசித்திரப் பாக்களை இயற்றிக்கொண்டு
ஞானசாரிய ருவக்குமாறு சிலகாலம் அனுக்கந்தொண்டரா
யமர்த்திருந்து, பின்னர் அவ்வாசிரியர் ஆக்கினைப்படி வைத்தி

சுரர் சந்திதியை யடைந்து அக்கடவுளின் கட்டளையை நடாத்திக்கொண்டு படிக்காசுத் தம்பிரான் என அதிகப் பிரபலமாய் வரமுநாளில், அத்தலத்தைச் சுட்டிப் புள்ளிருக்குவே ஞார்க்கலம்பகம் என்னும் ஓர் பிரபந்த மியற்றி அச்சந்தியில் அடங்கேற்றி வசித்தனர்.

அதன்பின்பு, முன்னர்த்தமக்கும் படிக்காசுதந்து திருவருள் பாலித்த சிற்சபாநாயகர் சந்திதியிலேயே தொண்டு செய்து கதியடைய வேண்டுமென்னும் அவா மேலிட்டால் ஞானசாரிய ரனுமதிபெற்றுச் சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து, ஒரு திருமடம் வகுத்து அநிலிருந்துகொண்டு அக்கடவுளுடைய தொண்டை வகித்துத் தினந்தோறும் ஆலயத்தை யடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசிக்கும்பொழுது, அக்கடவுள் பஞ்சாசுநரப்படியில்பொற்காசுயீர்துவைத் தருளப்பெற்று, சைவாசாரியராகச் சில காலம் நன்மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம் பாலித்து யீற்றிருந்து, சில பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, அக்கடவுளுடைய திருவடி நீழலையடைந்தனர்.

இவ்வாசிரிய ரியற்றுஞ் செய்யுட் டிறத்தைப்பற்றிப் பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர்,

“மட்டாருந் தென்கனத்தைப் படிக்காச னுரைத்தகவி
வரைத்தவேட்டைப்

பட்டாலே குழந்தா லு மூவுலகும் பரிமளிக்கும்
பரித்தவ்வேட்டைத்

தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும் வாய்மணக்குத்
துய்யசேற்றில்

கட்டிலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே பாட்டினது
கடப்புத்தானே.”

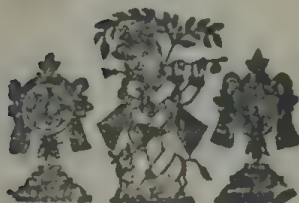
என்று புகழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்றியும்,

“வேன்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ செயங்கொண்டான்
விருத்தமென்னு
மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலா வந்தாதிக்
கொட்டக்கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள் வசைபாடக்
காளமேகம்
பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர்ப்
பகரொனாதே.”

எனவும் ஓர் செய்யுள் வழங்கிவருகின்றது; ஆனால், இந்நூலும் வேறொர்க்கலம்பகமுந் தவிர வேறு அரிப சந்தப் பாக்களொன்றும் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலும் பிரதி கிடைப்ப தருமையரதலால் கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு மிக முயன்று பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீ ராமாயம்.

கோவிந்த சதகம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

மாவேழங்குப்பிடவந்தாபுலகவழங்கச்சொல்லென்
பாவேறயானுனக்கொச்சதகஞ்சொலப்பாதுபென்
நாவேறவாழ்துகின்றேனுனக்காத்தாணைமுதற்கும்
கோவெசம்பாயுதனைபச்சதாந்தகோயித்தனே.

தூல்.

படிக்கரச விநுந்தாந் குடிக்குச் சேதமிடலை.

சேபக்கொருவெங்கைகுடிகொண்டகாடெனத்தேசத்திலே
அடிக்கொருதிம்புசெய்வாரைந்நாரத்தரசாளவிர்தப்
படிக்கொருன்னுண்டானுடமுனபிரிநிகக்
குடிக்கொருசேதமுண்டொவச்சதாந்தகோயித்தனே. (3)

கோட்டிநூல் வேள் கோட்டாவிட்டாற் பிள்ளைப்பூச்சி.

கூட்டான் மைவேந்தர்பொறுமைபெண்ணாநவன் தண்ணாடி.
பட்டாலல்லாமல்வணங்கார்விடமுட்படாமற்சும்மாத்
தொட்டாலதுபிள்ளைப்பூச்சியென்பார்முட்சுறுக்கெனவே
கோட்டாமற்றேனென்பதோவச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (உ)

புண்ணிலே கோலிட்டதுபோல.

பாலிட்டதாகிய நீர்பொற்கலந்துபகருங்கல்வி
நாவிட்டகைகிக்குள்ளாவர்கல்லோரிருநாறுதாம்
மேலிட்டபுத்திசொன்னுங் கயவர்க்குவெந்தபுண்ணிற்
கோலிட்டவாறெக்குமேயச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (உ)

சூழ்க்கட்டி பேர்க்கிற பன்றிக்குக் கோழ்க்கட்டி விட்டதுபோல.

கழுக்கட்டிபேற்றி நுங்காசொன்றிலேயெனக்கவிநித்
தே, மழுக்கட்டிபேந்தவல்லாநாயுத்யோகத்திலுமன்னர்
வைத்தல். முழுக்கட்டிபேற்றி நுக்கிழங்குந் தும்பன்றியின்
புருகிநிலே, கோழ்க்கட்டிவிட்டதன்மேலுவச்சதாநந்தகோ
விந்தனே. (உ)

காலத்துக்குத் தக்க கோலம்.

நிலங்கவர்க்கிடப்பாம்பைப்பிடாநியமிக்கவே
சூலங்காந்திட்டெலிபுடன்வா முமாசர்க்கஞ்சிக்
காலங்க கடுவையாடுவபைக்காண்கிலு
கலவைப்போலி ருப்பாசச்சதாநந்தகோவிந்தனே. (உ)

குட்டிக்காயும் போட்டாலுங் கோடுக்கிற நீது.

தெட்டார்புதி கயம்பாம்பையம்வாய்க்கட்டிந் தாக்கித்தையா
எடுட்டார்புழவைக்கண்சார்மேனடம்பரெவருமேயச்ச
ஆடுட்டார்புயமிநிநூற்றெட்டடிக்கம்பந்தாநிவர்பொன்
கோட்டபாநிர்கண்டாமக்கதாநந்தகோவிந்தனே. (உ)

அயன் கலங்கு றுந் தும் தபபாது.

அலிக் கலா த் த வன்பு நுந் தா நம் பார் க் து மயன் வகுத் த
கோலித் தனாக் கின்பு தபபு மோ தொ முனார்க் கு பு த் தி
பா லிக்குப் பென் ளிப லே பா ன் பரப் படிப் பட் டிப் பி ட்டி யன்
கலித் து மன் சமக் தானக் க தா க் தக் கா வித் தனே. (௪)

மோடுந் தாந் குறவபாது.

எதித் தா று மு று மினை த் தா று மு று மினை டு டே வ
மடுத் தா ன் மறிப் பி மோ பனற் ற கலித் தன் னா ன் று போ ன்
அதித் தா னை வா ற் னித் தக் கல் ளியு ண் டா னை வான் பு டனே
மோடுத் தா ற் குறவபாது மோ வச் ச தா க் தக் கா வித் தனே. (௫)

குளத்துத் து மறை துத் தாணிபோற் பெய்யுமா?

எத் தாமென் ன் சென் றி யாப் பவர் க்கிப் பவிசென் னானா
தத் தா று ம் மோ று தி தா னை ன் னு தி கற் குற் றச் சன் னித் து
வத் தாப் பநுக் கு ளத் துக் குப் பெய்யுமா யுத் த ளி கன்
குத் தாணி போற் பெய்யு மோ வச் ச தா க் தக் கா வித் தனே. (௬)

மோடலித் காடி துலத்துத் தினம்.

பீடார்கு ளத் தினி லா தா தயின் னோ தற் பெற் றெந் தித் தாந்
வாடா று வா டச் ச ளா சமாக் கி நி மற் றது தான் [ம்
தாடா ன் மை மா னர்க்கக் குன் னாப் பத் துக் கு ளத் தா பவென் னி
மோடலித் காப் பல் லே வா வச் ச தா க் தக் கா வித் தனே. (௭)

அறாந் தாகத் துப் போன கம்பு றுயிங் மோடுந் தாலும் வராது.

எதித் தா ற் னிச் சை ய மு று கன் றெ றி ல் லோ டி று யி
யித் தி ற் றா ன் வா சி ட் டி ல் லா ர் னை யி ல் லி றுக் கெ னாப் போப்
அதித் தா வச் ச தா க் தாந் தா சக் குப் போன கற் பாப் பி யா ன்
மோடுத் தா று மோ ன் வ கு மோ வச் ச தா க் தக் கா வித் தனே. (௮)

பொல்லாக் துணத்துக்கு நல்ல மருத்துண்டோ?

உணத்துக்கருள்பு நத்தாற்றினி சீபாமென்றுவருவனெனார்
பணத்துக்குக்கொண்டெபிரகரிப்பார்விடம்பாப்பத்தொத்த
பிணத்துக்குப்பச்சிலையுண்டெய்லோர்க்குப்பிறந்துப்பொல்
குணத்துக்குகன்மருத்தெதச்சுதாநந்தகோவிந்தனை. (௩௩)

கவி கோண்டார்க்குங் கிந்தி கலைப்பார்க்குங் கித்தியா

மலைப்பாற் குறுமுனி போளும்புலவர்வடித்ததமிழ்விடப்
பாற்படுத்திற்றெனவார்க்குண்டுகிந்தி கிதண்டசெய்து
கலைப்பார்க்கும்பெய்கொண்டாங்கலைப்போற்புலவர்க்கும்
நின்று குலைப்பார்க்குங்கித்தியுண்டோவச்சுதாநந்தகோவி
ந்தனை. (௩௪)

வேள்ளாட்டிமேற் சன்னதம் வந்தாந் விழுத்து விழுத்து
தும்பிடவேண்டும்.

என்னாடும்வாணிபர்செக்கடித்துண்டிமினென்று
வின்னாபலர்க்கும்பலிஷ்வந்தானிதம்வேலைசெய்யத்
தன்னாதடிபெய்வெள்ளாட்டிமேற்சன்னதங்கும்பிடு
கொள்ளாமற்போவதுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனை. (௩௫)

கேடுப்பாறைத் தேய்வங் கேடுக்கும், கோடுப்பாறைத்
தடுக்கலாகாது.

உடுப்பாருண் பார்தமைப் போனினையாதொரு வன்
பிழைப்பைக், கேடுப்பாறைத் தேய்வங் கேடுக்குமென்றே
சோல்லக் கேட்டிருந்தும், விடுப்பாவன் றேபுல்லர் துர்க்குண
முற்றும் கிதாணத்தார், கோடுப்பார் தமைத்தடுப்பாச்சு
தாநந்த கோவிந்தனை. (௩௬)

தோட்டத்து நீ கட்டத்திலே வராது.

நாட்டம்பணத்தில்கைக்கும்சன்னெயர்கன்னுவலர்கள்
நாட்டாரைக்கண்டுகுட்தவகோவிதை தேடிமனைத்

தொட்டிப்பு நுநிபந்தாரெனெஞ்சித் தனித் துணைநகல்
கொட்டித்தனிவன நுமொன்றிதாசுந்த கொயிந்தனை. (24)

நாய்மாவைத் துணக்கெடுக்க முயலாதும்?

இணைக்கா திரார்வன் ஓர் பொருத்தானவந்தி துத்தெய்தம்
வணக்கா திரார்வின் ஓர் நித்தநிதன் நுநிபந்தாரெனெஞ்சித்
பிணக்கார் துணைநகல் நுமொன்றிதாசுந்த கொயிந்தனை. (25)

துணப்படி நீநிறைத்தார் கடற்பள்ளம் நீய்ப்புறா?

இறை முறைபெறவும் நுநிதாசுந்தாரெனெஞ்சித் துணப்படி
கொட்டித்தனிவன நுமொன்றிதாசுந்த கொயிந்தனை. (26)

எருத்தெருநெற்றற் கொட்டாய் கடடென்பவருணடு.

கீட்டி பொருவன் ஓர் குயிர்தன் ஓர் கொத்தெருநெற்றற்
கொட்டித்தனிவன நுமொன்றிதாசுந்த கொயிந்தனை. (27)

முத்து துலத்தார் பெருமைப்பெரும், முட்டி துலத்தார்
பெருமைப்படார்.

சுருத்தாந்வினாகின் றசுப்பிபின்வாய் முத்தாந் துலத்தான்
சொலத்தானென நுமொன்றிதாசுந்த கொயிந்தனை. (28)

நாயைத் துண்பாட்டி நடுவீட்டில் வைத்ததுபோலும்.

கொட்டித்தனிவன நுமொன்றிதாசுந்த கொயிந்தனை. (29)

சொலித்துச் சென்ருன்.

பாடிக்கடி துணிபாதுட னவையெதற் றவையன்மலர்வழங்
காடிக்கடி குமாறுங் குறிஞ்சுமலர் தீங்கலர்
பாடிக்கடி குமாறுங் குறிஞ்சுமலர் தீங்கலர்
கொடிக்கடி குறிஞ்சுமலர் தீங்கலர் கொடிக்கடி கொடிக்கடி கொடிக்கடி (28)

தூண்டாது மெதுவாகத் தூண்டவேண்டும்.

மட்டுப்பட்டதன நபர சேகவணம் பித்தும், கட்டுப்பாட்டிற்குரிய தன்னைப் பற்றித் தனக்கறிபந்தான், புட் பெய்வுட்டிலுள்ள யங்கிளஸ் வாகிற் பொன் போதிய கைம், மட்டுப்பட்ட பிறகுறையெவ்வச் சொந்தக் கோரிக்கை.

(24)

திருவிசயங் கோப்பாளருக்கும் செயாபசேயநாத் நேரியாந்.

இப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தோன் வெந்ததென் றுலுமப
செய்வதென்காண்கெதிபவபாதி நுவுத்திபழம் [பத்
புபகிபவ முன்னின்று போனியதாதித்தன் போர்பொதப்பொ
சுபவன்னைகபான்மபுத்தானச்சுதானந்தகோவந்தனை. (௨௩)

பாலைப் புகட்டுவான் பாக்கியத்தையும் புகட்டுவானோ?

சலிங்கத்தான்கொன்னதான்பெற்றாவின்கொ. நந்தாயிரப்ப
ஒலிங்கத்தனித்தயுட்பிடிவளர்ப்பன்கின்னுர்வினையாம்பல்
பலிங் தப்படி ளன்னபென்செய்வன்பாங்கியம்பாநடைநில
குலங்கிப்புகட்கிவனொவச்சதாதந்தகொவித்தலை. (10)

என்னை பார்த்தாலும் கோனிலக் கடமைவிடா.

சொல்லைப் பரட்டுக்கொடுப்போன்பணியத்தார் தொஷமென்
கல்லற்படுத்தித் துடிக்கோடுவங்கணக்கெழுதி [ஊர்
வள்ளைக்குறாதினம்பாழ்ப்பாடி அம்பாதி, த்ரேதமுத
தொல்லெங்கடமைவிடாரச்சுதாரத்தெய்விர்த்தின. (ஈ)

கப்பலேறிப் பட்ட கடன் கொட்டை தூற்றெ விடியும்?

இத்திகோற் றுப்பிறந்தாற்செல்வமுற் றுவிடாதுவிடு
பட்டு, ஏற் றுக்கொடுத்தையுமுழந்தா லுப்புகிஷெப்துமொ
விட்டுகோக்குங் கப்பலோடியுமேயிடியாயினோற்
கொட்டை தூற் றொகிடியுமச்சுதாநந்தகோகிந்தனே. (உ௦)

மாறுங் கொரு புள்ளி யேறினலென்ன
தூறந்தாலென்ன?

நிறைந்தேவருங் கப்பலாயிரத்தம்மினின் றோர் தப்பல்
தான், மறைந்தே விதைதப்பிற் றுழுவென்றென் னுள்ளத்த
கர் கன்வனத், தூறந்தேவளர்புள்ளிமா றுக்குடம்மினி லொர்
புள்ளிதான், குறைந்தேதல்லான்மிகுத்தேதச்சுதாநந்தகோ
கிந்தனே. (க.உ)

கங்கா நதியில் ஓழுகினுவும்
காக்கை அன்னம் பூமா?

ஒளித்தாலுந்துர்க்குணம்போ மொ குறுவுபதேசமந்தரம்
அளித்தாலும்புல்லர்கல்லோராவரோசென்றித்தித்துக்
களித்தாயிரத்தரங்காகமுழுக்கிக்கங்காநதியிற்
குளித்தாலுமன்னமொவுவாதச்சுதாநந்தகோகிந்தனே. (௧)

கோல்ல பாழானுவும் குருவிக்கிளை பஞ்சமா?

தருளிப்பமைன்னர்சையின் ற்தாலென்னதம்மைகம்பி
மருகித்திரியஞ்சனங்கன்பசிகொண்டுவாட்டமெய்தார்
பருவத்தூறிப்பின் றிச்சாதிபட்டாலும்பார்க்கொல்லையிற்
குருவிக்கிளைபஞ்சமோவச்சுதாநந்தகோகிந்தனே. (உது)

ஓர்வந்தனைத் தன்னின தூரை குழியும்
பறித்ததுபோல.

மொழிபின்படிதடவாடன் ணவனை மோசன்செய்து
பழிபுஞ்சமச் சும்படிசெய்தனம்பப்படர்விசிகம்

பொழியுந் தாழி னடாஅத் தன்னத்தன் னிப் பொட்டவப்
குழியும் பறித்தெய்வாயச் சதாநத்தகோகிந்தனை. (௩௩)

மேடித்துக் காய்கனமா?

அடித்தடிதாட்பவனர்த்திநிந்தாழ்நன்னகரெனவாப்
பிடித்தி. னுள்பெற்றவின்னொகைக் கையிடலென்பார்
பொடித்தெழுப்பித்தெய்வாயும்பாபம்பொறுந் துப்படர்
மேடித்தென்னகாய்கன மொவச் சதாநத்தகோகிந்தனை. (1)

நெருப்பு சிறிநென்று மின்றுனையிற் முடியலுமா?

தண்டாசனியும்பாசினாப்பாலகத்தம்மைபெதிர்
கண்டாசனியென்றெண்ணவொன்னுதுகண்டாசெவரும்
அண்டாசெருப்பைபச்சிந்தென் றுமன்றுனையின் முடித்து
கொண்டாலதுசுநிங்காணச் சதாநத்தகோகிந்தனை. (௩௪)

மீதுக்குக்கத் நீச்சுப் பழக்கவெண்ணுமா?

பித்தாப்பாறுவழுவிலிவெப்பென்கற்பெறுந் பொநீட்கா
வஞ்சிக் குயிலித்தை நுனிகத்ததானெவாமவர்க்து
எஞ்சக் குளப்புனனிச்சப்பழித் துவித்தாசெவர்கின்
குஞ்சுக்குத்தத் துணங்காணச் சதாநத்தகோகிந்தனை. (௩௫)

நீஞ்சு வறியாதனை ஆறிழுத்துக்கொண்டுபோம்.

விநிலோர் முகத்தில்கைப்பாசெனச்சத்தலிர்ரண்டை
இநிலோசெனாதித் துயிலிழைபாமலான்மைவினாப்பதிக்கட்
டநிலோர்விந் புகுகிஞ்சுநிபான் தனைபாநி புத்தகம்
கொநிலோனவாசெருக்குமேயசசதாநத்தகோகிந்தனை. (40)

முற்ற நனைந்தார்க்குத் துளியிலே.

துளிசெயனைபெறப்பெண்டர் கணவன் நனைநிகழ்த்து
வெளிபெயறப்பட்டுக்கற்பழித்தாற்பின்னை வெட்கமென்னை

நனிசேதனும்புன லெய்க் ஞடர்பெஞ்சுனைத்தவர்க்குச்
குனிசேதம்பாலென்பசேயய்ச்சுதாந்தகோலிந்தனே. (௪௩)

ஆற்றிக் கிருப்பவர்க் கைம்பதிற் சாவிலீலை
ஆற்றிக் கிருந்நாலும் கூற்றிக் கிரை.

சோற்றுகடன்கொண்டி நுக்குஞ்சரீ ரந்தொலையுதில்லா
தாற்றும்புனலிற் குழிழிபைப் பொலென்றமுங்கிலென்றும்
ஆற்றிக் கிருப்பவர்க்கைப்பதிற் சாவிலீலை, தாற்றுகப்பால்
கூற்றிக்கொபென்பசே பச்சுதாந்தகோலிந்தனே. (௪௪)

நன்றிச் செய்த கிரியைக் கோன்ற பழங்கதைபோல.
நன்றிசொத்தாசென்ற நியமத்திங் குமக்குச்செய்தா
சென்றிசெருக்கவொன்றா னு குழந்தையினந்தசையைத்
தின்னிறைத்தீர்வந்ததுகிரிபென்றந்தணன் றேறிமுன்னாள்
கொன்றபழங்கதையாமச்சுதாந்தகோலிந்தனே. (௪௫)

கரையான் புற்றிலி அவங் தடினோண்டதுபோல.

அடிகொண்ட னாத்திட்டுக் கோட்டை யரண்செய்தென்
னாண்மையில்லார், கெடிகொண்ட வேந்தர்கைக் கொண்டா
ரவரைப்பின் கிட்டவொட்டார், படிகொண்ட மண்ணிற்
கரையா னிடம்புற்றிற் பாம்புவந்து, குடிகொண்ட டிருப்பது
வாமச்சு தாந்தகோலிந்தனே. (௪௬)

பன்றிக்குட்டிக் கோருசந்தியேன்?

தேட்டிப்பறிக்கின்றவேசியர்விட்டிற்றி ரிந்தலையு
மட்டிக்குக்குலாமருக்காசாரமேன் றெய்வவந்தினையேன்
பட்டிக்கொதுங்கிபடிமுர்க்கரும்பன்றியிட்ட
குட்டிக்கொருசந்தியேனச்சுதாந்தகோலிந்தனே. (௪௭)

அம்பருக்குப் பவிஷுவந்தால் அந்நாந்நியியுங்
துடைபிடிக்கச் சொல்வார்.

நடைகற்குமுன்னங்கொடைகற்றபெர்க்குடக்கைவந்தாற்
புடையுற்றெவருத்துதிக்கவணங்கிப்புதலுபெறுவார்

அந்நாற்புறம் நுப்பலிவாழ்வரதாஸித்தகாத்நிபிநம்
குண்டலவந்திபெயர்ந்தாணவந்தாதத்தகோவீந்தனை. ()

பிடாரிபைப பெண்டுவைத்துக் கோண்டவன் பேயன்.

கண்டவன்நேற்றவனாக் குண்டலவந்திபெயர்ந்தாணவந்த
குண்டலனைக்கக்கொடுப்பவனாபணங்கெய்வதன்வந் [க்
பின்பு முத்துண்டமுதேர்ந்தபிடாரிபைப்பெயர்நெய்த்து
கோண்டவன் பேயனன்றோவச்சதாதத்தகோவீந்தனை. ()

கோழந்திகோளரும் துடிச்செல்வமே செல்வம்.

பொடிச்செல்வம் யாதகச் செல்வம் கொடுமைப் பொந்
டச்செல்வமோர், கொடிச்செல்வ நீதலில் வச்செல்வம்
வின்செல்வ நாற் பத்துமே, மிடிச்செல்வ மின்நிச்சுதகவி
யாக்கொழு நீதிக்கொள்ளார். குடிச்செல்வ மேச்செல்வம்
காணச்சு தாதத்தகோவீந்தனை. (சுடி)

கசக்கி முகலாகாது.

வண்டான நுமென்னப்படுமென்கொள்ளார்வையதுபோற்
பெண்டானையுள்ளவர்காமசம் போகப்பெறுவதன்வந்
கண்டாநனின்மனசெநித்தேசசுநிபுமகந்து
கோண்டானவந்தருமொவர்கதாதத்தகோவீந்தனை. ()

தானே கனியாத காய் நடிக்கோண்டடித்தாற் கனியாது.

அன்புனர்க்கிபலந்தாமேதருவதன்வந்திப்போர்
தெண்டனைக்கக்கொடுப்பதுன் லோசெழுங்காய்ப்பாத்குற்
கண்டவற் றனைகனியாத முன்கனியத்தகையாக்
கோண்டடித்தாற்கனியாதச்சதாதத்தகோவீந்தனை. (கு)

கனியை வளரித்துப் பூனைகயிற் கோடுப்பாருண்டா'

லிப்பாரிபிழைச் சூர்வநிபினல்லோரன்றி வேறுபடக்
கெடுப்பார்வசஞ்செய்வபோதம்பிஞ்ஞரைக்கொப்பிச்சினைப

எந்நிப்பாநைமாவனர்ப்பதல்லாலைட்டிப்புகளைகையிற்
கொடுப்பாருலகிலுண் டோவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (1)

எய்தவனிதந்க அயிபை நோகலாமா?

உண்டானகுற்றஞ்சகியாமல் வேந்தறுத்தாரமிட்டால்,
திண்டாடத்தெண்டனைசெய்வார்க்குக் குற்றமுந்தெண்டமு
மோ, அண்டாய்விற்றிபிடித்தெய்தோனிருந்கங்கண்டம்பை
கொண்டு, கொண்டாலவ்வம்பென்செயுமச்சதாநந்தகோவிர்த
னே. (104)

ஓரு புத்திரமும் குருபுத்திராகாவ்.

வருபுத்திரவாஞ்சையிற்றெய்வத்தாதவாழ்த்திவணங்கிவந்
தருபுத்திரைப்பெற்றதகாலகட்டித்தனறுய்தந்நைபை
ஒருபுத்திரனைஹஞ்சுமந்தனுண்டோவுலகம்புகழக்
குருபுத்திரனைஹமந்தானச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (105)

கோக்கரிப்பார்க்கா சோர்க்கம்

நீயிலி துதிப்பவர்க் கல்லவோ சோர்க்கம்.

குதிப்பா னடத்துங் குதிரையும் யானையுங் காற்பலமும்,
மதிப்பா லிகல்சுத்த வீரர்க்குச் சோர்க்கம் வருவதுபோல்,
துதிப்பார்க்குங் கொக்கரிப் பார்க்குமுன் டோதுணிந்
தெனெருப்பிற், குதிப்பா னொருத்திக்கன் றேவச்ச தாநந்த
கோவிர்தனே. (106)

பாத்தைக்குக் கோடுக்கும் பணயத்தைக்

துடிப்பெண் வாங்கிக் குலங்கேடுவாளா?

மிடிவிற்கொடுமைக்கொப்பதல்லாற்குலமேன்மைகுன்றப்
படிவிற்பசம்பொன்றிற்கொள்வ தோபரிவாற்பெரி பெயர்
சொட்பபாத்தையர்க்குக்கொடுக்கும்பணயங்கொன்னுந்
குடிபின்பெண்வாங்குவனோவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (107)

கோடுங் கொல் அராய்ச்சித் துடிநீர்த் தலவாது.

திறமுந் தோர் கொதுபு காண்வர்ப்புத் திந்தாலுலத்திற்
அழகுத் துறாதவென்றி ழுமார்ப்பிரிடென்பர் மான்
அழகுந் தோடுவெ ளுமுன்னர் சிவமத் துள்ளாரி துர்ப்புத்
குறவன் குடிநீருந் பெயர்ச்சுதாதத்தகோலிந்தனெ. (ஞா)

நல்லவர் கண்ணின்பிட நாகழித் தலவாது.

பல்லாண்மி டங்கருகாத் திசைத் துப்பப் பெதாஅந்தி
நல்லார்க்கன்தானவந்தா ளுங்கொல்லார் மன்னாந் தாரிணம்
பொல்லாதவரி யொ ள்வுந் மனம்பொ ழுத்தெய்வகரைச்
கொல்லாமற் றுங்குவர்காணக் சுதாதத்தகோலிந்தனெ. (ஞா)

புலையுறுத்து வாழ்து சுந்தியும் துணையுமில்லை.

செல்வாய்ப் பரிமல்பை பேட்டெழு தாமரைச் செம்
மொழிபொற், கொல்வார்கொ ளம்பத் தருவதல் வாமற்
சொல் லைப்புரட்டும், வல்வாய்ப் புலையர்கொ ளம்புபு வொ
கித மாடு தின்னக், கொல்வார்க்கொ ராணையுண் டொலர்சு
தாதத்த கொலிந்தனெ. (ஞா)

பனங்காட்டி லிருந்துகோண்டு பாலிக்குடித்தாலும்
கள்ளென்பார்கள்.

மிடித்தாலுமெத்தப்பசித்தாலுநல்லவர் மேதைப் பி
வடித்தாயிரத்தாங்கட் குடிப்பார் மனைவாசல்புநர் [வொய்ப்
படித்தார்கள் கள்விறக்கும் பனங்காட்டி னிற்பாந் தொண்டு
குடித்தாலுந் கள்ளென்பசெயச் சுதாதத்தகோலிந்தனெ.

பட்டி பதித்தாலும் எட்டிகூர்நையத் தின்றது.
கோள்ளுகோண்டு தலை சோற்றதுகோள்ளார்.

தேன்னா முதகம் உடற்கரைபெட்டிச் செழுங்கனியைப்
புள்ளான தபசிகுந்தாலுமெபுசியாதுகண்டாய்
தன்னாதுகொள்ளி கொண்டு தினவென்றுதலைசொற் றது
கொள்ளாசெவருஞ் சொன்னெனக் சுதாதத்தகோலிந்தனெ.

பூவிழஞ்சி சடைமீலே புல்லு விழ்பதுபோல.

தேறியமாறுஷ்பமுன்னோர் பெருமை சிறுமை பட
யாறியயினகி துத்திக்குள்ளாய்தின் றவாழ்வொன்முல்
ளிறியபூமலர்ந்துக்குங்கடையிற் புல்லிந்கவிலை
கூறியவாறெங்கு மீயச் சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சுக)

தங்குமந் தமந்த கழுதை மணமறிமாது.

தாத்தினைவிசையுள்பொற்பூஷணங்கடலைச் சமையாய்
கயத்தகுராதர்க்கழகோகனவற்றெழுநாநிருந்தால்
கமத்தின்பொதிச்சமையாய்ச்சமந்தாலென்க கழுதையுங்குங்
குமத்தின்மணங்கொள்ளுமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (1)

பெருமான் நினைந்தால் வாழ்வு குறைவா?

பிரமா நினைந்தால் வியுசு குறைவா?

நிறையாயரசன் றயவுசெய்தாற்கணிந்க்கியினம்
பிறையாவளர்க்கு சிரம்புநல்லாழ்வுபிரியப்பட்டு
மறையால்கிளங்கும்பிரிம்மாநினைந்தால்வந்திக்குமவயறு
குறையாதெனச்சொல்வரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (2)

தம்மினந் தம்மைந் தாங்கும்.

முலை சரிந்தால் வயிறு நாங்கும்.

தம்மினமானவர்கையினத்தேதசானென்றடைந்தால்
வம்மினென்றாதரிந்தத்தகுந்தள்ளவழிக்கல்லலே
விம்மென்கொண்கைசரிந்தெவயிற்றிண்கிழிநுதாங்
குமென்கொண்கொல்லுவரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (3)

கழுதைத்து விரிகட்டினதிருலே குதிரையாய்

செய்செய்யக்கினைப்பென்னென்றகொள்ளிந்கனகுக்கெடு
மதிபதலாமவன் மேற்குறையில்லைவாயிவிட்டால்
செய்பெறவெடவானிரிகட்டுங்கழுதைதயைந்
குதிரையென்றேற்றந்தொள்ளாய்ச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.

அஃ பிடித்தவம் என்ன செய்வான்
பாண பிடித்தவன் பாத்தவம்.

பெண்டிருமில்லவன்வந்தழிந்தபெயர் துன்புதொல்வம்
உண்டவன்வாழ்பவனவெல்லவழிதெல்லவொழிவன்
பெண்டிடுமெனிற்பாணபிடித்தவம்பாத்தபெயர்
கொண்டவனென்னசெய்வான்சதாமத்தகொலித்தனை. ()

உடுப்பு போறும் போடும்
தகையவிட்டார் போதும்.

அறிப்பறிதாசனைவெட்டாமல்பன்னித்தனுப்பிவிட்டால்
கொடுப்பழிபொவரத் துறந்துடாத்தொடர்ச்செய்துத்த
உடுப்புதுவொழிவும்பொகட்டுப்பொகட்டுடன்றுப்பைகொல்
கொடுப்பழிபெயன்பயப்பாச்சதாமத்தகொலித்தனை. (கொடு)

‘கருப்பு நசியேன்று வெயோடோ பிடுங்கலாகாது.

வள்ளலெனத்தந்தாத்தொன்ருதினவன்வள்ளன்
கள்ளமனத்தந்தொன்ருதினவன்வள்ளன்
யள்ளகருப்புத்தந்திப்பொனவெறுப்பொனருக்க
கொள்ளருக்கப்பாக்கொவச்சதாமத்தகொலித்தனை. (கரு)

அழிந்த தத்தவனத்திலே

அகவமெய்தெனயுறந்தமெய்தகென்ன

விதிமறைத்திசைத்தொன்ருதினவன்வள்ளன்
புதிசைத்தந்தொன்ருதினவன்வள்ளன்
விதிசைத்தொன்ருதினவன்வள்ளன்
குதிசைத்தந்தொன்ருதினவன்வள்ளன். ()

ஆடு மொழித்தவது குடையறுத்து லாபம்.

செத்தித்தொன்ருதினவன்வள்ளன்
செத்தித்தொன்ருதினவன்வள்ளன்

புறநாட்டிடுக்கட்டி மிடாசேலிணையனாநொன் பங்க
கொழுத்தலிணாமன் குறவச்சுதாநந்தகோவிர்தனெ. (10)

பன்றியின் பின்போன பசுக்களும் மலந் தின்றும்.

பன்றியுடனாவாகப்பழகினும்பாற்பசுயின்
கன்றுமலத்தைப்புகிக்குமென்பார்க்கதையதுபொல
சென்றுறவாடிக்கயவர்பின்னே திரிந்தாலறிவு
குன்றும்வசைக்கிடமாமச்சுதாநந்தகோவிர்தனெ. (11)

கோள்னைக்குப் போலுந் கூட்டாகாது.

தேட்டாநர்தம்மிச்சையாத்தேடுவர்பொருத்தேடுமவறி
காட்டாபெவர்க் குமரின்வில்லங்கயாகுமெனச்சுதவு
பூட்டாதபொக்கசவிட்டினிற் கொள்ளைக்குப்பொய்ப்புகி நும்
கூட்டாகுமோவென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிர்தனெ. (12)

ஜனை கட்டச் சங்கிலி
தானே யெடுத்துக் கொடுத்தும்.

தொடுத்திடுமுழுவின்னபொகாதெவர்க்குத்தொடரு முற்றும்
இடுக்கண்வருமதுதன்னுல்வருங்குற்றமென்பார்க்கைத்
தடுத்ததுத்தன்காளிலடிகளாந்தனைத்தானெடுத்தும்
கொடுத்திடுமயானைகண்டாயச்சுதாநந்தகோவிர்தனெ. (13)

குளத்தைக் கலக்கிப் பருந்துக் கிரையிட்டதுபோல்.

தளத்தைக்கண்டஞ்சிக்கு அமன்னார்கப்பந்தரக்கொள்
வர் பொர்க், களத்துட்படவவாச்சிமையைவேந்தீர்கைக்கொண்
டழித்தல், வினாத்திட்டமின்களைக்காகம்பருந்துவிந் துண
வே, குளத்தைக்கலக்கியதாமச்சுதாநந்தகோவிர்தனெ. (14)

தோட்டிபோலுழைக்கவேண்டும் துறைபொற் ககிக்குவென்றும்.

தோட்டியைப்போலுழைப்பார்பொருடெயச்சுடுப்பதன்லாற்
பூட்டியதைக்குட்டியைத்தனாவத்தாற்புகியாரெவர்க்கொ

ஈட்டிடத்தே தன்பலபூவிரிற்சென் றிசென் றியெடுத்துக்
கூட்டியிழப்பதுவாமச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (௭௫)

துற்சனப் பிள்ளைக்கு ஊரார் புத்தி சோல்வார்.

சற்சனராயுறவுற்றாரைப்பேணித்தவத்தியல்பாய்
நற்சனனங்கொடுத்தாரைமெச்சவர்நாணமில்லாத்
துற்சனப்பிள்ளைகட்குரார்சோல்வார்புத்தியென்றுலகோர்
குற்சிதஞ்சொல்வர்மெய்யேயச்சதாநந்தகோவிர்தனே. ()

வயிற்றைப் பீறிக் காட்டினாலும்
மகேந்திரசாலம் என்பார்.

தேறியநெஞ்சிற்பரிசுத்தனைன்றுதெளிந்திடினும்
மாறியவன்கண்ணருண்மைகொள்ளாரொருவன்வயிற்றைப்
பீறிழுன்காட்டினுமாகேந்திரசால்ப்பிரமையென்றே
கூறியலைப்பர்கள்காணச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (௭௭)

கோழி கூப்பிட்டு விடிகிறபோது
துக்கல் துரைத்தா விடியும்?

நிரைத்தோளிரிபிட்டதிரைப்பாண்டிண்மேலிட்டநித்தரைகொ
தரைத்தோகையர்வந்தெழுப்புந்தபனன்சமயமறிந் [ஞந்
திரைத்தோவெனக்குக்கிடங்கூப்பிடாமலிரவியிடநாய்
குரைத்தோவிடியுமென்பாரச்சதாநந்தகோவிர்தனே. (௭௮)

உயர உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பறந்தாகாது.

தருவையொப்பாமைந்தருவென்பரோவத்தமபுருஷன்
உருவையொப்பாருத்தமராவரோகுணமொப்பதல்லால்
கருவிபொப்பாயுயரப்பறந்தா லுங்கருடனுக்கூர்ச்
'குருவிபொப்பாமென்பரோவச்சதாநந்தகோவிர்தனே. ()

புங்காநம் போனவுந் அகப்பை விலை
அரைக்காகதான்.

இங்காத் போய்மகப் வந்திப்பைக்காசென்பர்கான்
வங்காநெய்ப்பைபெரித்தென்னாபற்றினர்சென்றால்
சிக்காயானபொற்புணைமாடைநியாகப் பெயர்
கொங்கார்வனபத்தனைபச்சாதாந்தகோவந்தனே. (அ0)

மலழக்குத் தண்ணீர் மோண்டு வார்ப்பவரி டுப் ?

மலழக்குத்தண்ணீர் மோண்டுவார்ப்பவராரிந்தவைபதத்
தோர், மலழக்குப்பொழிவதுதற்குணங்காண்டெழும்பெந்
நின்றுநாய், அரைக்கக்கொன்றிவழிமென்றன்றிவென்றி
னும், குழைக்கக்காயரிந்தாயச்சாதாந்தகோவந்தனே.()

நிலவால் பற்றி நதி கடக்கலாகாது.

நிலவால்வெட்டிநனகனத்திற்சொயங்கொன்றார்வலி
கண்டாலெதிர்சிற்பர்கனப்படைபைக்கைக்கொண்டுபுகார்
அண்டாதவென்னத்திலோடங்கொளாமலெநரிவால்
கொண்டாறுதான்விவோவச்சாதாந்தகோவந்தனே(அஉ)

குடியிருக்கிற வீட்டிலே கோள்ளி வைத்தாற்போல.

நன்னிஞற்போதுக்கிவச்சிட்டதாதல்லவரிருந்தால்
தென்னிவச்சிப்பெறும்விட்டுக்கழுகன்பர்தீர்பர்வந்தால்
தன்னிவிடாமற்குழவைத்துக்கொள்ளிற்றமதிருப்பிற்
கொள்ளிவைத்துக்கொண்டதாமச்சாதாந்தகோவந்தனே.()

நிலவன் நீங்கத் தன்னு நிதிதும்.

நிலவன் மயங்கச் சீவம் மயங்கும்.

மோங்கத்தென்னிவச்சிட்டதாதல்லவரிருந்தால்
தென்னிவச்சிப்பெறும்விட்டுக்கழுகன்பர்தீர்பர்வந்தால்
தன்னிவிடாமற்குழவைத்துக்கொள்ளிற்றமதிருப்பிற்
கொள்ளிவைத்துக்கொண்டதாமச்சாதாந்தகோவந்தனே.()

அரக்கர்க்கொமனெ தீர்ச்சிற் கலங்கையழித்ததன்று
குரக்குப்படையல்லவோவச்சுதாநந்தகோலிந்தனை. (அச)

தழைதையுந் தேய்வழங் கோண்டாடின ஓடந்திலே.
அண்டாரெவருங்குணாவீணர் செல்வர்கனாபிருக்கும்
கண்டாதரவினாழைத்தால்வருவர்கிரினைம
குண்டாய்க்குழந்தையுந்தேய்வழித்தழுவசெய்து
கோண்டாடமுன்விற்குமேயச்சுதாநந்தகோலிந்தனை. (அ)

கோணக்கோட்பேறியென்ன தநையேறியென்ன,
வினர்க்குங் கந்திந்தும் மெந்தவுந் துயம்.
புணத்தரும்புகழ்ப்பூஷணங்கொன்னப்பொருளுதவா
வினர்க்குங்கீர்த்திக்குமெத்தவுந்தூரமிஞ்செல்வராய்க்
காணத்தையுண்ணுங்குநிரையிலேறிந் தகிக் குலம்போற்
கோணக்கொம்பேறிலென்னுமச்சுதாநந்தகோலிந்தனை. (அ)

பனிநிக்குட்டி பருந்த யானிக்குட்டியாமா ?
வேஞ்சரக்குப்பைபெதாநித்தெய்வவேவெற்றிரா கவன்கைச்
செஞ்சரத்தாக்கியையாமென்பரோனிட்டநினிநின்னு
சஞ்சரிக்குப்பன்றிக்குட்டி கடாமத்தந்தாய்பொங்கும்
குஞ்சரக்கன்றுக்கொவ்வாவச்சுதாநந்தகோலிந்தனை. (அ)

தூனைக் கோல்லவந்த பகவைத்
தான் கொன்றந் பாவமில்லை.
ஆறியவெஞ்சினத்திமுளச்செய்யினசர்க்கொல்வார்
தேறியநெஞ்சன்றனைக்கொல்லவந்தசினப்பகவை
மாறிடக்கொன்றிடிந்பாவமிலையென்றவையகத்தேதார்
கூறிபவார்த்தைபொய்யோவச்சுதாநந்தகோலிந்தனை. (அ)

செம்பாலடித்த காகங் கோடா.
வம்பாலவசக்கமிது றுசொன்னுளும்வைதா ளுமெண்ணுர்
தம்பாட்பொல்லிவழிநிடுவார்கடனப்படுபார்

கொம்பாலடித்திடுங்காசுங் கொடாட்செய்ய ரோகு திரைக்
கொம்பாகிலுங்கொடுப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அக)

பொருளும் போகமுங் கூடவரா.

கூடவராதிட்டபொற்பூஷணங்கடுரையெனக்கொண்
டாடவராதுசதுரங்கசேனையுமான்மையும்போம்
கூடவராநெடதுதர்வந்தாலுள்ளரொக்கமுந்தன்
கூடவராநென்றெண்ணாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சூ0)

இயல்பாய் மணம்மீலாத சந்தனக்கட்டை

யிறைத்தாலுங் தழைத்தாலு மணக்காது.

அழைத்தாயிரந்தரம்புத்திசொன்னுலடங்காதவம்பர்
தழைத்தாலுமென்னவர்கெட்டாலுமென்கந்தமற்றகுற
டிழைத்தாயிரந்தரஞ்சாணையிற்சுற்றிபெடுத்துநன்னீர்க்
குழைத்தாலும்வாசந்தராதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சூக)

கூடியிருந்து துலாவுவார் விட்டில்

ஒடியுண்ணுங் கூழ்மினிதே.

குழாதுவண்டினஞ்செண்பகப்பூவைத்தொடாதுவெறும்
பாழானந்தத்தெருக்கின்றபூமணம்பற்றிப்புல்லும்
நாழாதுநட்டினுறவுகொண்டாடத்தக்காரம்மையில்
கூழாகிலுமினிதேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சூஉ)

நுயிரம் பசுக்களி லொருபசு வுதைத்துக்

கொண்டால் என்ன?

நீண்டாதருள்செயுந்தாதாக்களிலொருத்தன்மறுத்தல்
கண்டாலதுகொண்டுதாழ்வல்லவேகலியாலிரப்போர்க்
குண்டானபால்கறக்கும்பசுவாயிரத்தொன்றுதைத்துக்
கொண்டாற்குறையென்போவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (1)

இறந்தவன் பிள்ளை இருந்தவ னடைக்கலம்.

இடைப்படச்செத்தவன்பிள்ளைநன்றாகவிருந்தவன்கை
அடைக்கலமென்றுலகஞ்சொல்லுமேயதுபோற்றமியேன்
மிடைப்படப்பார்த்திருந்தாற்றகுமோபசுமேய்த்தவந்நான்
குடைக்குவடெந்திணையயச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (கூச)

கரும்பு கசப்பது வாய்க்குற்றம்.

குணங்காருன்பாதங்கள்வாழ்த்தாருன்னுமங்கள்வாழ்த்
திரித்தம், இணங்காரறிவற்றபுல்லநல்லோர்தம்மியற்கை
குன்றார், கணங்காணுங்கட்டிக்கரும்பு தின்பார்க்குக்கசப்பது
வாய்க், குணங்காண்கரும்பதென்றாச்சுதாநந்தகோவிர்த
னே. (கூரு)

நடந்தார்க்கு நாடெங்குழறவு, கிடந்தார்க்குப் பாயேயுறவு.
நடந்தார்க்குநாடெங்குநல்லுறவாகுநடையோழிந்து
கிடந்தார்க்குப்பாயுறவன்றியென்னென்றுகேட்பவரார்
இடந்தாவென்க்குன்பதமேகதிசிற்நிடைச்சியர்பாற்
குடந்தாவியழுக்குந்தாவச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (கூசு)

கரும்பு தின்னக் கூலி கொடுப்பார்களா?

வாலியைக்கொன்றுசுக்ரீ வணைப்பட்டத்திலவைத்துமுந்நீர்
வேலிகடந்திலங்கைவிடணனைவிளங்கவைத்தாய்
காலியைமேய்த்துள்ளபால்குடித்தாய்நற்கரும்பு தின்னக்
கூலிகொடுப்பவரரச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (கூன)

வல்லாரீ இளைத்தால் வந்திளைப்பாறுமேன்று
சோல்லாநீராரீகள் சுந்தவிரர்கள்.

வல்லாரமர்செய்துகையிளைத்தாலவர்வம்மினெனச்
சோல்லாநீராரிளைப்பாறுமென்பார்சுத்தவிரர்படை
எல்லாமிழந்துநிராயுதனுய்நின்றராவணனைக்
கொல்லாதுவிட்டனையேயச்சுதாநந்தகோவிர்தனே. (கூஅ)

வஞ்சகர்க்கெத்தனை வாஞ்சையாய் நடக்கிறும்
நெஞ்சகந்தன்னால் நேசங் கொள்ளார்.

நெஞ்சரவஞ்சகர்க்கெத்தனை செய்வினு நேசங்கொள்ளார்
அஞ்சாபன்மென்ருயின் முட்டையைத்தன் முட்டையாமென்
காஞ்சாதடைகிடந்தும்புநங்காகமிகல்வினாக்கக் [நெண்ணி
குஞ்சாகிப்பூப்புகுயிலாமச்சுதாந்தகோவிர்தனை. (க௯௯)

மஞ்சனந்தேடிமலர் தேடியுன்னைவணங்கப்பெற்றேன்
நெஞ்சகத்தன்னினைக்கப்பெற்றேனினையாவிடினும்
அஞ்சலன்றென்ன அனக்கேபரமடலாழிகொண்டு
குஞ்சரங்காத்தவனையச்சுதாந்தகோவிர்தனை. (க௦௦)

தேனையெனுமொழிமாணாகலவியிற்செர்துறினும்
தானையனக்குன்பத்தருவாபன்றுசானகிக்கா
மானையெனவந்தாரிசன்மேற்செலவாவிர்தொட்ட
கோனையசுதாபுதனையச்சுதாந்தகோவிர்தனை. (க௦௧)

முந்தச்செனனத்தின்பான்செய்தபூசைமுயற்சிவிற்கோ
விந்தச்சுதகம்விண்ணப்பஞ்செய்தேனென்னினைதொலைத்தே
இந்தச்செனனத்திற்றுன்பப்படாமலிருந்திடவை [ன்
குந்தப்பதவிபெற்றேனச்சுதாந்தகோவிர்தனை. (க௦௨)

கோவிந்தசதகம் முற்றிற்று.

முரு:

கோவிந்த சதகத்தின்

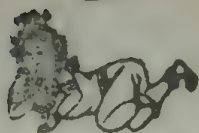
செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அ	எள்ளாமே 4	செய்யுள். பக்கம். 6
அடிகொண் 10	இ	செய்யுள். பக்கம். 13
அடித்தமு 9	இக்காதம் 15	செய்யுள். பக்கம். 15
அடும்பழி 15	ஓ	சோ
அண்டாரெவரும் 19	ஒளித்தாலுள் 8	சொல்லைப்புரட்டுங் 7
அண்டினர் 11	க	சோ
அழைத்தாயிரந் 20	கட்டாண்மை 2	சோட்டைப்புனை 6
ஆ	கண்டனுகேற்ற 11	சோற்றுக்கடன் 10
ஆலிச்சவாழ்ந் 3	கதிப்பாண்டத் 12	ந
ஆறியவெஞ்சின 19	கழுக்கட்டி 2	தடுப்பார் 2
ஓ	கனிப்பாற் 5	தண்டாதருள் 20
இடைப்பட 21	கி	தண்டாசாவியும் 9
இட்டுசொற் 8	கிட்டியொருவன் 5	தமத்தினொளி 14
இணக்காதிரார் 5	ச	தம்மினமாவார் 14
இயல்புடன் 7	கடத்துக்கடி 6	தருவிற்பன 8
இறைமுறை 5	சதிசெய்யுள் 14	தருவையொப்பா 17
உ	சலத்தாலயின 5	தாத்தைக்கண் 16
உடுப்பாருண் 4	சலிக்கக் 7	தளிரையனைய 9
உணத்தக்க 4	சற்சனரா 17	தி
உண்டான 12	சூ	திண்டாடவெட்டு 18
எ	குடவாதிட்ட 20	திறமுஞ்செக்கொ 13
எடுத்தாலுழ 3	குழாதுவார் 20	நே
எடுத்தாலும் 3	நே	செய்யுள். பக்கம். 10
எந்தாயென 3	செய்யுள். பக்கம். 1	செய்யுள். பக்கம். 13

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
தே	ப	மா
தேட்டாளர் 16	படியாளமன்னர் 6	மாவேழங் 1
தேறியநெஞ்சிற் 17	பல்லால்விடங் 13	ம் 1
தேறியமானுத்தய 14	பன்றியுட 16	மிடித்தாலு 13
தேனையெனு 22		மிடியிற்கொடு 12
தோ	பா	மு
தொடுத்திய 16	பாலிட்டதாகிய 2	முந்தச்சென்னு 22
தோ	பா	மோ
தோட்டியை 16	பாவுக்கழகு 7	மொழியின்படி 8
ந	பி	வ
நடந்தார்க்கு 21	பிஞ்சுப்பருவ 9	வணங்கா 21
நடைகற்கு 10		வம்பாவசைக் 19
நள்ளிருட்போ 18	பி	வாங்காதலி 6
நன்றிசெய்தா 10	பீடார்துலத்தி 3	வண்டானது 11
நா	பு	வரு
நாட்டம்பண 4	புணத்தகும் 19	புத்ர 12
நி	பெ	வல்லா
நிறைத்தோளியிற் 17	பெண்டகுயில்லவ 15	வல்லாரமர் 21
நிறைத்தேவரு 8	பொ	வள்ளலெனத் 15
நிறையாயரசன் 14	பொடிச்செல்வம் 11	வா
நீ	பொராக்கத்தி 18	வாலியை 21
நீலக்கவர் 2	ம	வி
நெ	மஞ்சனந்தேடி 22	விதிமுறைநீதி 15
நெஞ்சார 22	மட்டுப்பபாத 7	விடுபொர்முகத் 9
	மலைப்பாற் 4	விடுப்பார் 11
	மழைக்குத்தன் 18	வே
		வேஞ்சாக்குப்பை 19

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றுப்பெற்றது.

137

ஸ்ரீராமஜயம்.

எம்பிரான் சதகம்

பா யி ர ம்.

கா ப் பு.

என்றுத் தீருமாற்கே யாளாவே எனம்பேருமாந்
என்று மெனக்கே பிரானுவான்—என்றும்
பிறவாத பேறளன் போ யிரமும்
மறவாது வாழ்த்துகவேன் வாய்.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடல் போற்றும்
அரிபத்தன் கோபால கிருஷ்ண னன்பால்
கேள்வியாற் றனதறிவின் மிகுதி யாலுங்
கிருபைகூர் குருகடா க்ஷத்தி னாலும்
தாழ்வில்லா வெம்பிரான் சதகந் தன்னைச்
சாற்றினான் போற்றியன்ப ரேத்தும் வண்ணம்
கேள்வியா லனுதினமுங் கீர்த்திப் பார்கள்
கொர்வில்தனு வைகுந்தத் துளராய் வாழ்வார்.

(ச)

பிடிபடா மறைபடித்து வேத மார்க்கப்
பிரதிஷ்டா பனசார்ய ருபதே சத்தை
அடைவடனே யெழுபத்து நால்வர்க் கீர்தே
அவர்கள்கிங்கா தனக்குருக்க ளாக வைத்தோர்

உடையவரெம் பெருமானார் பாஷ்ய காரர்
உயர்பூதார் வள்ளலார் நினைந்தோர்க் கெல்லாம்
இடரறுக்கு மெதிராசர் விப்பிர துங்கர்
எங்குளிர மாறுசுந்தா விறைஞ்சு வோமே. (௨)

கிம்புருடர் கருடர்கான் தருவர் சித்தர்
நின்னரவித் தியாதரர்சங் கிதம் பாடத்
தும்புருதா ரதர்சனகா தியர்நற் சேடன்
காருடனே ரிஷிமுனிவர் பலரும் போற்ற
அம்புயனான் மறையோத வீற்றி ருக்கும்
அச்சுதனே யுனக்கென்றன் புன்சொல் லாலே
எம்பிரான் சதகமென விருத்தத் தாலே
இசைப்பதற்கே முன்னிற்பா யெம்பி ரானே. (௩)

பாஷி முற்றிற்று.

நூ ல்.

திருமாதா வீற்றிருக்குங் கமல மார்பா
திகிரிசங்கந் தரித்தருளுஞ் செய்ய கையா
கருமாணிக் கக்கிரிபோ னிறத்த மெய்யா
கதிரிவ விமதியிரண்டுங் கண்ணங் கண்ணு
அருமாம றைப்பொருளா மாதி தேவா
அனைத்துலகும் படைத்தனித்திட டழிக்கு மையா
இருபாத மலர்போற்று மெய்யர் நெஞ்சில்
இருத்திரா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௪)

மாதவரீ திருமங்கைக் குபதே சித்த
மாதிரஞ்சே னுபதிமெய்ச சடகோ பன்சீர்
நாதமுனி யுடனுய்யக் கொண்டார் மிக்க
ஞானமணக் கானம்பி யான வந்தார்

நீதிபுனை பெரியதம்பி புலகம் போற்றாம்
நிகரினிராமாநரசனல் லுபதே சம்பெற்
நேதமற வெழுபந்து நாலு பேருந்
கேதிராச ஹைக்கவைத்தா யெம்பி ரானே.

(உ)

பூதலத்தி லுண்டான தலங்க டம்மில்
புண்ணியகோ டு. த்தலமொன் றாய்ந்து பார்த்தே
வேதநெறி யாலாதிப் பிரமன் றுலும்
மிகுதிருக் கச்சியில்வந் திறங்கி யுற்றே
ஆதரவா யத்திகிரித் தலத்தி லோமம்
ஆன்றவன்முன் பண்ணவந்த லோம குண்டத்
தேதமற வந்துதித்தே வரங்க ளீந்தாய்
எண்ணரிய வருளாளா வெம்பி ரானே.

(உ)

உன்னுடைய வுடன்மயமே பூமி யெல்லாம்
உனதுசெவ்வாய் நீர்மயமே யுதக மெல்லாம்
மின்னியநின் கண்மயமே தேயு வெல்லாம்
வீறியதின் சுவாசமய மேகாற் றெல்லாம்
நின்னினைவின் மயமேயா காய மெல்லாம்
கின்முர்த்தி மய முயிர்க ளுணர்ச்சி லெல்லாம்
என்னுடலோ நயிர்ச்செய்கை யெல்லா நியே
இரண்டுபெண்ணி யலைப்பதென்றோ வெம்பி ரானே. (ச)

அருளாளா வேகவதி நதிசூழ் கச்சி
அத்திகிரி நாதரவே தாக மத்தின்
பொருளாளா ராயணனே வாச தேவா
புண்ணியகோ டுக்கிறைவா தேவ ராசா
மருளான விரணியன்முன் குறித்த தூணில்
வந்துதித்த கரசிங்கா வரத ராசா
இருளான தனுகாம சின்னாள் போற்றி
சுடேற தீவைவளிப்பா யெம்பி ரானே.

(நி)

பண்ணியீடும் பணிபலவே பொன்னென் றேயாம்
 பாண்டத்தின் பேர்பலவே மண்ணென் றேயாம்
 வண்ணமிகும் பாப்பலவே பாணென் றேயாம்
 வகையேழி னாடல்பலவே சிவ னென்றும்
 நன்னுமறு சமயங்கள் பேர்வே றல்லால்
 நாதனீ யொருவனே யவர்க டம்மை
 எண்ணியே செயுந்தொண் டருச்சைக் கெல்லாம்
 இரங்குவார் தருகின்ற யெம்பி ரானே.

கேசவநா ராயணமா தவகோ விர்த
 கிளர்விண்ணு மதுகுத கேடி லாத
 நேசுதிரி விராமனே வாம னுசீர்
 கிறைந்தருளுஞ் சீதரா வீருடி கேசா
 மாசிலெழில் சேர்பதும் நாபா வெங்கும்
 வளர்தாமோ தரவெனும்பேர் பன்னி ரண்டிற்
 செனா யென்டிசையுட் புறம்பு கீழ்மேல்
 இவையீரா றிடத்துறைவா யெம்பி ரானே.

(ச)

சங்கர்ஷ னாவாச தேவா முத்தி
 தரும்பிரத்தி யும்மனா வனிருத் தாசீர்த்
 னுங்கபுரு டோத்தமனே யதோட்ச சாவெஞ்
 சுடர்நா சிங்கவெழி லச்ச தாநீர்
 அங்கசனூர்த் தனவுபேர் திரனே மிக்க
 வரிருஷ்ண வென்றுநீரி சந்தி தோறும்
 எங்குமுள்ள பூசார்கள் சந்தி பண்ண
 இருத்திநா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(அ)

அச்சநனே மாதவனே தேவ தேவா
 ஆதிபுரு ஷோத்தமனே யரியே மாலே
 பச்சைகிறக் காகுத்தா வாச தேவா
 பார்தாம னேமுருத்தா பதம் நாபா

நச்சரவின் மிசைநடித்த கோவின் தாழ்நீ
நாராய னாகேச வானென் றவன்னை
இச்சையுடன் துதிப்பதுவே யெனக்குப் போதும்
இதற்கிணையா யெதுமில்லை யெம்பி ரானே.

(39)

பரப்பிரம மாமாதி மூல மேநீ
புடைத்தளித்திட் டழித்துவினை யாட வென்றே
திருத்தமுடன் பிரமாவாய்ச் சிருஷ்டித் தன்றே
முநீபதியாம் விஷ்ணுவா யுயிரைப் காத்து
உருத்திரனா யுயிரையெல்லாஞ் சங்க ரித்திட்
டோருருவே மூன்றுருவாய் மூன்று மொன்றாய்
இருக்குமெழி லச்சதவின் மகிமை சற்றாம்
இமையவர்க்குப் காணவரி தெம்பி ரானே.

(40)

சிட்டிக்கப் பிரமானைக் கருணை யாலுன்
கிருஷ்ணபிக் கமலத்தே செனிக்கச் செய்தாய்
மட்டற்ற சென்னமெல்லாங் காமந் தாலே
வர்த்திக்க மன்மதனை மனத்திற் றந்தாய்
நெட்டுற்ற விப்புவிபிற் பிறந்த வெல்லாம்
நீருக்க வருத்திரனைப் பிரம னீர்தான்
இட்டந்தே யெகனா பிராதே யிங்ஙன்
ஏன்செய்தா யச்சதனை யெம்பி ரானே.

(41)

பல்கூடி யிருந்தசந்தை கலைந்த தொக்கும்
பழுத்தானிற் பறவைகள்சேர் தகன்ற தொக்கும்
நலமாகச் சூளைபொன்றில் வெந்த பாண்டம்
நாற்றிசையும் போயுடைந்து போவ தொக்கும்
சுலபிதில் மிதந்திரண்டு சாஷ்டங் கூடிச்
சடக்கெனவே பிறிந்ததொக்குஞ் சமுசா ரந்தான்
இலதாநத் தெளிந்துனது திருத்தான் போற்றி
சுடேற திணைவளிப்பா யெம்பி ரானே.

(42)

அறங்கொடிய பவமெடுத்தா லதினா றுண்டில்
 லிம்பமுதித் திரைபோய்மற் றைம்ப ழாண்டில்
 சிறக்குழந்தை பேதையொடு பால கொன்றே
 திரிந்துபசி பிலிமூப்புத் துன்ப மேனிக்
 கறுத்தமயிர் வெளுத்துடலங் கூனிப் பல்போய்க்
 காதுகெட்டுக் கண்மூடிக் குழறிப் பேசி
 இறந்தமறற்றுக் கிடந்திறக்கும் பிறவி வேண்டேன்
 இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே. (க௭)

பாதத்திற் பிரியாம லிருக்கும் கங்கை
 பாமேட்டி. பிறந்ததுந்திப் பதுமத் தன்பூ
 திதற்ற கௌத்துவமா மணிபூ னாசம்
 தேசுளபீ தாம்பரநீ யுடுக்கும் கூறை
 வேதத்தை விரிஞ்சனுக்கு நீபோ தித்தாய்
 விண்ணவர்க்குன் றிருக்கையா லமுத மீந்தாய்
 எதுற்று நாரணனே யுண்ப்பூ சிப்பேன்
 இமையவர்தம் பெருமானே யெம்பி ரானே. (க௮)

அன்னாதி யாமரியே யுனது நாமம்
 ஆயிரத்திற் பலவாத லொன்றே யாதல்
 பன்னுளங் கீழ்க்குலத்தோ ரெண்ணி னாலும்
 பாவிருக்குங் கோபாலர் பாண்ட மொப்பார்
 நின்னும் மெண்ணுமற் றர்க்கம் பேசும்
 நெறியில்லார் குலம்பார்ப்பா ரானக் காலும்
 இன்னாத கள்ளிருக்கு நவபாண் டத்திற்
 கிணையிதுசத் தியமரியே யெம்பி ரானே. (க௯)

லலாவான பெரும்பல்லு மெரிந்த கண்ணும்
 மைம்மனபோற் காத்திரழு முடைய காலன்
 அளவான பெரும்பாசங் கொண்டே யென்றன்
 அங்கத்தைப் பிணமாக்கி யானி யென்னும்

ஒன்வெரு யாதனா சரீரக் கூட்டில்

உறப்பண்ணித் தெண்டிக்கு மிடரா இயேன்
இனாயாம விப்பொழுதே யடிமை கொள்வாய்
இறைவானா ராயணனே பெம்பி ரானே. (கக)

அச்சதகின் மெய்யடியா ருகந்தே மிட்ட

புணுவெனினு மகமேரு வாகக் கொள்வாய்
பிச்சயமா யுனைநம்பி யென்னு மூடர்

நினைந்திடி லோர் நூற்றையொன் றுயுங்கொள் ளாயால்
நச்சிமற்ற பிதிர்க்களுக்குந் தேவ ருக்கும்
நமஸ்கரித்துப் படைத்தவெல்லா நதியின் வெள்ளம்
இச்சையுடன் சமுத்திரந்தே சேரு மாபோல்
எல்லாங்கைக் கொள்கின்ற யெம்பி ரானே. (கங)

தந்தைதாய் தினும்பண்டம் பிள்ளை வாயில்

தானிட்ட சேடத்தைக் கேட்டு வாங்கிச்
சின்னதமகிழ்ந் தின்பமுறத் தின்னு மாபோல்

தேவரவன் னுடைமையைநீ யடியார்க் கீய
அந்தவன்றன் மெய்யடியார் பத்தி யாலே
அளித்தகூ முழுதினையுண் டேப்ப மிட்டே
இந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் கர்ட்டித் தொண்டர்
ஏற்றமதைத் தெளிபவைத்தா பெம்பி ரானே. (கஅ)

மன்னவராய் வாழ்ந்துககித் திருந்த பேரை

வறுமையராய்ச் சலித்திரந்து திரிய வைப்பாய்
அன்னமரி தாயிரந்து திரிந்த பேரை

அதிகராய் வாழ்ந்துககித் திருக்க வைப்பாய்
நின்னருனே யல்லாமல் யாவ ருக்கும்

நினைத்தபடி நேரொன்னு தாகை யாலீ
தென்னதிரு வினாயாட்டுன் மகிமை சற்றும்
இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே. (கக)

அருளுடன்கின் பார்த்தங்காற் சினைதான் குஞ்சாம்
 ஆமைமுட்டை தாய்க்கினைந்தாற் குட்டி யாகும்
 பரிசுத்தாற் பறவைமுட்டை குஞ்சு தாகும்
 படியிலிவை யிற்கடையாக் கிடக்கு நாயேன்
 கருணையினுற் குருமுர்த்தி பார்த்த தாலும்
 கருத்தாரத் திருவுளத்தே நினைத்த தாலும்
 இருபதத்தைத் தலையிலவைத்த பரிசுத் தாலும்
 இருளறுத்தே னச்சுதனே பெம்பி ரானே.

(20)

சக்கரஞ்சங் கிருபுயத்திற் பொறித்த பின்பு
 தபவுடனே பன்விரண்டு திருமண் சாத்திச்
 சிக்கெனவே தாசனென்று நற்பே ரிட்டுச்
 செவிகுளிர மந்திரமு முபதே சித்து
 அக்கினியிற் செந்துளவக் காஷ்டங் கூட்டி
 ஆலினெய்யாற் புனர்செனன வோமம் பண்ணி
 இக்கிரியை யைந்நினுற் றிருத்திக் காக்கைக்
 கெழிற்ருருவா யுதித்தனையே பெம்பி ரானே.

(21)

மணியிசைக்கா வந்திடுமான் செவியான் மாயும்
 மகிழ்புணர்ச்சிக் காகவிப மண்ணிற் சிக்கும்
 கணில்கிளக்கைக் கண்டுவிட்டில் வீழ்ந்து பொன்றுங்
 கடுந்துண்டிற் கவ்விமச்சம் வாயான் மாளும்
 அணுகியளி நாகியிற்செண் பகமோர் தெய்க்கும்
 மீம்பொறியு முடையநா னலைந்தி டாமல்
 இணையிலுப தேசத்தாற் றிருத்திக் காக்கைக்
 கெழிற்ருருவா யுதித்தனையே பெம்பி ரானே.

(22)

ஆகாச நித்திரைமை துனம்ப யந்தான்
 அனைத்துயிர்க்கு முண்டுகரர்க் கதிகம் ஞானம்
 சேகாரு நல்லினைதி வினையி ரண்டால்
 சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சேர்ந்தி டாமல்

எம்பிரான் சதகம்.

நாகாரி வாகவனின் கேச வாதின்

நற்பதங்கன் மட்டைக் குருவுரைக்கும்

ஏகாந்த அபதேசப் பொருளை நம்பி

எண்ணமெய்ஞ்ஞானந்தருவா யெம்பி ரானே. (௨௩)

பெருத்திருந்த பூசினிப்பூ வின்கீழ்க் கொட்டை

பெருத்துயர்ந்து காயாப்பூந் தேய்ந்துற் றுற்போல்

சுருத்திலுறு நல்லறிவை வினொட்டாமல்

கபடமுறும் புல்லறிவு மேலிட்டநால்

குருப்பகரு முபதேசப் பொருளை நம்பிக்

குறைவறவே யுருவேறத் திருவு மேறி

இருட்பறந்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்தாய்

இறைவானா ராயனானே யெம்பி ரானே. (௨௪)

உப்புததி தேனாததி கருப்பஞ் சாற்றின்

உத்திரெய்யி னுத்திதயி ருத்தி யுன்றன்

வைப்பெனும்பா லுத்திதன்னி ருத்தி பென்னும்.

வகைகடலே முண்டாக்கித் திவுண் டாக்கித்

கப்பலுடன் சோங்குமரக் கலமுண் டாக்கிக்

கடலோடிக் கரையேறக் கற்பித் தாற்போல்

இப்பிறவிக் கடலேழுங் கடந்தே யுய்கைக்

கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (௨௫)

சீராமா வென்றொருகா லுரைத்தா லுன்றன்

திருநாம மாயிரத்துக் கிணையா மென்றே

நீராருஞ் சடையான்பா கத்து மைக்கு

நிகழ்த்திடலம் மத்திரத்துக் கிணையான் னுண்டோ

பாராரு மதுதனையுச் சரித்தி டேறப்

பத்துருவில் ராமனென்றே முக்கால் வந்த

ஏராரும் பரசுரா மாபுநீ ராமா

எழிற்பலபத் திராமா வெம்பி ரானே. (௨௬)

சீரியே நின்கோயிற் துவார பாலர்

செயவிசய நிருவருநின் னேவ லாகும்
காபணத்தா லிரணியனே டி.ரணி யாட்சன்

கடியரா வணனுடனே ரும்ப கர்ணன்
மாரிகிற் சிகுபால னுடனே தந்த

வக்கிரனு மாக முக்கால் வதைத்து மீண்டும்
சுரமுடன் பண்டையிலுஞ் சாளு பந்தம்

தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே.

(௨௭)

கரியுன்னி மூலமே யென்ற மட்டிற்

கராவைவதைத் தொருநொடியிற் கரியைக் காத்தாய்
உரிகின்ற துகில்வளர க்ருஷ்ண வென்றே

உரைத்தளவிற் துரௌபதைக்கு மானல் காத்தாய்
அரியெங்கு முளனென்றோர் பாலன் சொல்ல

அக்கணத்திற் றுணினர சிங்க மாறாய்
எரிகின்ற பெருந்தணலை யவனுக் கன்றே

இமசலமாக கிணையரியே யெம்பி ரானே.

(௨௮)

திருமணிட்டு நீறுமிட்டுத் திகழ்வை திகச்

சீபெரிய வாரிட்டிணவர் சைவர் புத்தர்
அருகர்சம ணர்கள் துருக்கர் கர்த்தா வுண்டென்

ன துசமயத் தோர்களுக்கு மிறைவ னியே
றருமநெறி பதிவிரத மறைபோ முக்கம்

தயவுசமஞ் சத்தியஞ்சு ளுடைய பேர்க்கு
இருநறுத்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்

இறைவானா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(௨௯)

திருக்கச்சி நம்பியுனை நம்பிச் செம்பொற்

திருவால வட்டகயிற் கரியஞ் செய்து
பெருக்கமழிந் தேதிருவாய் மலர்த்து பேசிப்

பேதமற்றத் திட்டமா யிருக்க வோர்நான்

கருக்கவினி லருளானன் மறைவிற் றாங்கக்
காணாம லருளானா வென்ன நீவந்
திரக்கமுடன் கைவிளக்குப் பிடித்துச் சென்றாய்
இபல்சக்க ராயுதனே யெம்பி ரானே.

(௬௦)

திறத்துபொய்கை யாழ்வுதத் தார்பே யாழ்வார்
• திருமழிசை யார்வினி புத்து ராழ்வார்
அறிக்கமிசுங் குலசேக ராழ்வார் ஞான
ஆரணத்தைத் தமிழ்செயுநம் மாழ்வார் பத்தி
குறைச்சலில்லாத் தொண்டரடிப் பொடியாழ் வார்பண்
குளிர்ந்தசொல்லா விசைபாடுந் திருப்பா னாழ்வார்
இறக்கவெட்டிப் பறித்ததிரு மங்கை யாழ்வார்
இவர்பதின்மர்க் கருளினையே யெம்பி ரானே.

(௬௧)

பத்துப்பே ராழ்வார்கள் தமிழ் மாழ்வார்
பாதார வித்தத்தைப் பணிந்து பாடி
முத்திபெற வருமகா கவியாழ் வாரும்
முதறிவா லாயர்வேதப் பொருளைக் கொண்டு
உத்தமமாம் பாமாலை யொடுபூ மாலை
உகந்துனக்குத் தருங்கோதை யாருங் கூட
இத்தலத்திற் பன்னிரண்டு பேராழ் வாரென்
றெண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே.

(௬௨)

அருளுடனே பொய்கையா ருறங்கப் புதத்
தாழ்வார்வந் திருவரா யிருக்கப் பேயார்
சொரிமழையிற் போய்மூவ ராகி நிற்கச்
சொலற்கரிய நீநாலாம் பேராத் தோன்றிக்
கருணையுட னம்மூவர் பாடல் கேட்டுக்
கமலமலர்ந் திருவடிவி டாகப் பாவித்
திருளறவே கோவலா ராய னாரென்
றடைகழியி னின்றனையே யெம்பி ரானே.

(௬௩)

வெளிர்காயு மாதித்தன் கனகத் தேர்க்கு
 விடநாகம் வடஞ்சகடொன் றேழு வாசி
 சயந்தான் காயத்திற் றேர்ந டாத்தும்
 சாரதிநா லிரண்டுமில்லா முடவ னுன்றன்
 மயத்தான்மா மேருவைத்தேர் சுற்றிச் சுற்றி
 மறைந்துழிப்ப தேதினமா நின்வே தந்தின்
 இபற்சேரும் பிரமகற்பன் கிராண நன்னுள்
 இதிற்றேன்ற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௩௪)

உதித்துவரும் போதமத்தி யானப் போதும்
 உயரத்த மலைவாழிற் புகுதும் போதும்
 மதத்தசுர ரருக்கனைத்தேர் நடத்தொட் டாமல்
 வளைந்துபொரத் திருநாடிக் கமலம் வந்த
 விதிக்கடவு ளுரைத்ததிரு மந்தி ரத்தால்
 விப்பிரர்கள் யாவருமுச் சந்தி தோறும்
 எதிர்த்திறைத்த நீர்க்கணையா லசுரர் கீழ்ப்பட்
 டெதிர்தடக்கப் பண்ணுகின்ற யெம்பி ரானே. (௩௫)

தீண்ணமுடன் பாண்லெக்குச் சாப முற்றும்
 திறற்றரும னுற்பவித்தா னென்ற மட்டில்
 கண்ணில்லாத் திரிதராட் டிரன்றன் றேவி
 காந்தாரி கேற்பம்விழப் புடைத்துக் கொள்ள
 மண்ணிலது பொன்ற முன் முனிவி யாசன்
 வந்தெடுத்திப் பலகலசத் தடைத்து நின்பேர்
 எண்ணவது னுற்றுவராய்ப் பிறக்கச் செய்தாய்
 இறைவான ராயணனே யெம்பி ரானே. (௩௬)

லிண்ணுலகு மண்ணுலகு மசுரர் மிஞ்சி
 வேதமற்று வேள்வியற்று நீதி யற்றான்
 பெண்ணென்னுக் குலமிரண்டும் வரம்பு கெட்டுப்
 பிரமாவும் படைப்பொழிந்தித் திருத்த நானில்

திண்ணமுடன் கெருட வா கனம் தேறித்
 திறலகர சனைகையுங் கொன்று தேவர்
 எண்ணவுல கிபேழும் படியார் பன்னாப்
 இறைவாநா சாயணனை பெம்பி ரானே.

(௧௭)

வன்னியினன் புரந்தரிசுவ தேவன் சுத்த
 வநநன்னவரிஷக் காபலிய னிந்தி ரன்சிர்
 நன்னெறிசேர் தேவமுனி யேக பாதன்
 நமனவாயு ஷ்ணமப்துர்க்க டாக் குரோபான்
 கொன்னமருஞ் சங்கரனார் விதேயா லெப்பனு
 குறைவினா விவர்கன்பதி னாந்து பேரும்
 தின்னமுத மதிக்கலையத் தினமொன் றுக
 என்றுமுண வைத்தனையே பெம்பி ரானே.

(௧௮)

முதற்சிறையா மேன்றமோர் கலைநீர் கூடி
 முவைவந்துங் வளர்க்குமலை பருண முருகம்
 மதிக்கலைநீர் பநினைந்தைச் சேருந் டென்று
 வந்திதனைக் கூடுமமா வாசை நானில்
 சுதிர்ப்பருதி பசுப்பயிர்புல் கன்ம சத்திற்
 கலந்தனைந்து பசுவிடத்தே வந்து கூடி
 இதிற்பஞ்ச கவ்வியத்தால் பனுமோ மத்தால்
 இத்துதிக்கப் பன்னாருகென்று பெம்பி ரானே.

(௧௯)

காமனுரு விவிபுரவி கினிதேர் காற்று
 கடல்முரசுங் குரில்காளுஞ் சேனை மின்னார்
 மாமகரங் கொடிதரும்பு சிலைநாண் வண்டு
 மலர்களைக ளிவைகொண்டே மதனுப் வீறிப்
 பூமியுயர் வானமெங் துஞ் சஞ்ச ரித்குப்
 பூங்குணையெய் தான்பெண்ணைப் பொருத்திக் கூட்டி
 ஏமசிறத் தயன்படைப்பு மிவனால் வர்த்தித்
 தேற்றமுற வைத்தனையே பெம்பி ரானே.

(௨௦)

பட்டமற்றுப் பதினான் டடவி யுற்றுப்
 பத்தினியுஞ் சிறைபோய்ப்பின் னோனும் கீயும்
 மட்டறவையே சலித்திருக்கச் சக்கி ரிவன்
 வந்துதவக் கவித்திரளாற் சேனா கட்டித்
 துட்டனெனும் ராவணனைக் கொன்று தேவர்
 தேரத்திரிக்க விடணற்குப் பட்டங் கட்டி
 இட்டமுட வுலகாண்ட ஸ்ரீரா மாவென்
 மெண்ணவிரு ளறுக்கின்ற யெம்பி ரானே.

(ச.க.)

மீதான மச்சகெந்தி மகன்செத் தில்லாள்
 வியாசமுனிக் குப்பெற்ற பாண்டு தந்தை
 மாதாக்கள் குந்தியுமத் திரையென் பாரும்
 மந்திரத்தா லைவருக்கை வரையும் பெற்றார்
 குதாடிப் பொய்யுரைத்துக் குருவைக் கொன்றார்
 துரோளபதையே பஞ்சவர்க்குத் தேவி யானான்
 ஈதார ணப்பொருள்பா ரதமா மென்றே
 எண்ணவிரு ளறுக்கின்ற யெம்பி ரானே.

(ச.உ.)

நண்ணியொரு பாகவதன் வறுமை தன்னால்
 நாகரசன் பாற்சென்று நவிவு கூற
 மண்ணிலவ னிருபதான் டினுக்குச் செல்லும்
 மனைவர்த்திக் கீர்துபின் னும் வாவென் றோதக்
 கண்ணதனற் கானகத்திற் பதித்த வேங்கை
 கண்டவனுங் கலங்கியந்தக் கலக்கந் தீர
 எண்ணரிபே பெனக்கேட்ட புவிக்கு முத்தி
 ஈந்தனவேங் கடத்தரிபே யெம்பி ரானே.

(ச.உ.)

அறுசமயத் துறைகளுக்கு மிறைவ னீயென்
 நயியாமற் பாண்டியன்முன் றர்க்கத் துற்றல்
 விறைசன் பொற்கிழியை யுயரக் கட்டி
 விழப்பாடிக் கொடுபோங்கள் பெரியோ ரென்ன

மறைகளொன்று மோதறியாப் பெரியாழ் வாரை
மாமறைநீ யோ, அனித்துங் கிழிய நக்கண்
டிறைவணங்கிப் பட்டர்பிரான் வந்தா னென்றே
எண்ணவிரு ளறுத்துணையே யெம்பி ரானே.

(சச)

நந்தவனங் சொத்ததிலத் தெழுந்த பெண்ணை
நம்மாழ்வார் புத்திரியா வளர்த்த நாளில்
இந்தமகிர் துனக்காழ்வார் கட்டி வைத்த
திருவாலை யவள்குடி நிழல்பார்த் திய
உன்றனக்கு மற்புதமாத் தினமுஞ் சாத்த
உகந்துகு டிக்கொடுத்த நாச்சி யாரென்
நிந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித் தொண்டர்
இருதயத்து ளிருக்கின்ற யெம்பி ரானே.

(சரு)

மச்சகூர் மவராக நரச சிங்க

வாமனமு கிராமபுத்த கற்கி யாம்பத்
தச்சமுன்ற னவநார மாகு மென்றே
அகிலாண்டந் தெனியனிவற் நிரண்டாம் ராமன்
கச்சமரா டக்குறுகும் பரசு ராமன்
கைச்சிலையை வாங்கியே நாரி யேறிட்
டிச்சகத்தி லெப்பொழுதும் பரசு ராமன்
இருத்துமுறை செய்திட்டா யெம்பி ரானே.

(சச)

ஹக்குமுன்னே வயிற்றுக்குட் கருவி றந்து
பினத்தைப்பெற் றழுதுசிலர் புரனவைப்பாய்
குறுக்கப்பட்ட டேவயிற்றிற் பினமா கிங்கிக்
கூற்றுவனாய்ச் சிலதாய்க் கொல்லச் செய்வாய்
மிறுக்கமற்று மகப்பெற்று முன்னஞ் செய்த
கிண்கடமை யனுபவித்திட் டிறக்கச் செய்வாய்
ஹக்குமிடர் பிறக்குமிட ரிரண்டும் வேண்டேன்
இனிக்கரைபேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே.

(சஎ)

சூவணிசோ கினிகாவி லபர பகஷத்
 தஷ்டமியிற் சசியுறிக்கும் ஸேனா தன்னிங்
 தேவர்தொழும் வடமதுரா புரியிற் குேன்றிச்
 சிசுவடிவாய் வசுதேவன் கைமீ தேற்றி
 லீவரிற்ச யந்திராள் வனத்துக் காவி
 நேயமுடன் கனிகடரி லுலகந்து கொண்டே
 யாவருக்கு மரியபத மவருக் கீந்தாய்
 இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(சுப)

அரிதிவச மாமேகா தசிரன் னுனே
 அனுஷ்டித்த ருக்குமாங் கதனைக் கண்டவ்
 விரதமனுஷ்டித்தளவி லாத பேர்கள்
 மிகக்கதிசே நுகையாலே சுரர்சோ தி
 உருவமிகு மோகினியை விடுத்த மட்டில்
 உறுதியாத் தன்மகளை வெட்டுங் கூர்வாள்
 இருபுயத்திற் பூர்தொடையா வைகுந் தத்தே
 இனத்தோடும் வைத்தனையே யெம்பி ரானே.

(சக)

பத்தியுடன் துவாதசியன் றம்ப ரீஷன்
 பாசணசெய் வதுதவிர்ப்பான் துரு வாசன்
 குத்திரமா வந்தொளிக்க வுண்ண வஞ்சிக்
 கோவிர்தா வென்றுனது தீர்த்தங் கொண்டான்
 உத்தமமென் றெண்ணும விடுஞ்சா பத்தால்
 உயர்முனியைத் துரந்தண்டத் துறவொட் டாமல்
 இத்தலத்தி லம்பரீஷ நீயே காவென்
 றிரந்தடையப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே.

(சு௦)

பாதகக்கண் டாகன்ன னெனு மியக்கன்
 பத்தியற்றான் பெரும்புகழைக் கேளோ மென்று
 காதிரண்டிற் சத்தமிகு மணியைக் கட்டிக்
 கணப்பொழுது மோயாம லசைத் திருக்கத்

திருநீரைத் தானென்றுன் மனத்தென் னுமால்
சிவையினால் பறவாமல் திபாதித் தானென்
நீறதாற வவனுக்கு மவன்றிப் பிக்கும்.

இவர்க்குமுத்தி யளித்தனையே பெய்கி ரானே.

(ரு௩)

சுருக்கிர தித்தமாங் கனியை மனக்

பாபமற் கல்லியின்னைத் துனக்கா மென்றே
படைத்துவைத்த வேடுவிச்சி சபரி தெஞ்சிற்
பரிஷ்கொண்டு மருபை வவதாறத்தில்
சடங்கெனவே முன்றின்ற கனியைத் தானே
தக்கவிதிப் படிபடைத்த தாக வுட்கொண்
புதிக்கணாற் சாருப மவனுக் கித்தன்
நீட்டிந் விட்டனையே பெய்கி ரானே.

(ரு௪)

திண்ணமுடன் கோபாலர் மனையில் வெண்ணெய்

திருநீரைதக் கண்டவர்க டுரத்தும் போது
கண்ணிலாத் துதிபாண்டன் மணையுட் புக்குக்
கண்கொடுத்தோர் சாடியிற்றுக் கொளித்துக் கொள்ள
புண்ணிகராங் கண்வெண்டேன் கதிதா வல்லால்
போகவிடே னெனச்சாடி முடிந் கொள்ள
எண்ணரிய பரமபத மவனுக் கித்தாய்
இறைவாகா மாயனனே பெய்கி ரானே.

(ரு௫)

மிடித்தில்லாள் பசிதொறுக்கிற் குசேல னென்னும்
விப்பியன்றா னஞ்சியுன்றன் பதிக்கு வந்தால்
விடுத்தசிறே சிதன்வந்தா னென்றே சித்தித்
தறித்தழைத்தென் கொடுவத்திற் தாந மென்றே
மடிக்கணுறு பொரியவலா மதனை வாங்கி
மடித்தொழி வாலன்வரி யிநா னுட்கொண்
புதிக்கணாற் சம்பந்தங் முத்தி விடும்
இவர்க்கெவற் களித்தனையே பெய்கி ரானே.

(ரு௬)

நந்திரோ பாலனுறுந் திருவாய்ப் பாடி.

கங்குலிற் படைபெடுத்து மண்ட லீசர்
வந்திடு லப் பைகலரெல்லா மடிவ ரென்றே
வரங்கொடுத்துப் பின்னதரங் கட்டு விந்தாய்
அந்தவரத் தாற்கஞ்சன் வரவே யஞ்சி
அசுபர்கலிற் பலரைவிடத் துன்னிக் கொல்லைக்
கெத்தவரைத் தொடுத்தாலுஞ் செயித்த கேச
ராட்சதரை வதைத்தனையே யெம்பி ரானே. (திரு)

உக்கிரசே னன்றனைப்போல் வடிவு கொண்டே
உத்தமியைப் போரசுரன் வந்து கூடி
அக்கிரமக் கஞ்சனுதித் தசுர னானி
அரக்கரைக்கூட் டிக்கொண்டே பிதாவைத் தள்ளி
இக்கெல்லா மவனுளின் மனரைக் கேசுத்
திரளுடனே கஞ்சனைக்கொன் றவன் பி தாவை
இக்குவலை யம்புரக்கப் பண்ணி வைந்தாய்
இறைவானா ராயனானே யெம்பி ரானே. (திரு)

நின்னினைவா நித்திரையைத் துற்கை பாக்கி
நிகரினந்த கோபனுக்குப் பெண்ணை தாக்கி
அந்திசியி லனைவரையு மயங்கப் பண்ணி
அருளுடனே வசுதேவன் கைமீ தேறி
நன்னெற் றீசர் திருவாயர் பாடி புக்கு
நந்தனுக்கு மகவான துற்கைப் பெண்ணை
இச்சிபிற் றேவையார் பெற்றா ரென்றே
இனிதுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (திரு)

கடிபகர்த்த பாசுரனுஞ் சத்த மாகக்
கத்துவனு கேட்டளவிற கஞ்ச னஞ்சிப்
படைபெடுத்துக் கவசந்தொட் டநேக ரோடும்
பதிலமாய் வந்திடத்தே வகமார் கண்டே

திடமுனையா னல்லபெண்ணை வென்ற மோதவர்
செங்கமாய் வல்லெழுந்த திடமே லெய்வந்த
இலவிரத்தார் பாய்வார் இலவிரத்தெழுந்த
வந்தென்தருவனபெ பெய்தி ரானே. (39)

முலையின்விட மருத்தியனைக் கொல்ல வெண்ணி
மோகிரியாய் வந்தபு தகம்பென் மானார்
மகிபெண்ணிற் திடமுனையி னந்தகம் மானார்
வந்தென்தரு திழ்வான வாய் னுண் டிட
கொல்லெய்வ வந்தவான் பகம்பென் னுமல்
கொடுத்தனார டுச் சிவவி டென்னிற் மோற்றும்
இலகபெய்தத் தொண்ட துந்துத் ததிரா னவ
தென்துனக்ருச் சிவபெ பெய்தி ரானே. (40)

குறையலறக் கனிக்கரிசி யர்வி டுமடித்
ருதித் தவர மோதபந்தின் வந்தியச் சித்தி
முறத்திட வெ ழுக்கையாய்த் தினைத் து திற்
முதம்பார்த்துத் தின்கனியிட டப்பா வென்ன
திறத்தவ மனிகன்கனி சிற்பான் கூட
இறைபவவ ளந்தகந்த மோப னென்னும்
இறைக்குறையக் துனது தொம்பெ கொடுபா வயிர
என்னுயரக்கப் பண்ணின் மெ பெய்தி ரானே. (41)

மன்னையா டாமற்போ கின்றெ ன்மும்
வாய்நெபே இயன் னுழந்த பவவன் பின்னை
பன்னகப்பாய் பண்ண துட்டித் தொண்ட பெயிர்
படுத்திக் கொ னன்றமட்டிற் படுத்திக் கொண்டாப்
சொன்னவண்ணத் தெய்தபெரு மானே பென்று
காந்தித் தகம் தச்சியின்விற் றிருக்கின் றுயிர்
என்னுயிடு பென்னுணர்வு மெல்லா சிவ
இறைவாகா மாயனை பெய்தி ரானே. (42)

கருநலர்க்குத் தோலாத வரத்தால் வந்த
காலயவ ஓன்போரிற் பின்னிட்டு டோடி
வரைமுறையிற் தலையுறங்க மெழுப்பும் பேர்கள்
மடிவசென்றே முசுஞ்சுள் வாத்தாற் றஞ்சும்
பரிமளிக்க விடத்தொலிக்கத் துயிலு வாளைப்
பதற்கீ யென் றதைக்கின் முசுஞ்சுத் தக்கோன்
இருகண்விழித் திடக்கால யவந ன்றாய்
இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே.

(40)

சுநிந்தவனை யிப்பகலே கொல்வேன் றப்பில்
தழுவிற்பிப னெனவிசயன் சபதங் கூறப்
பயத்தவன்பெட் டிக்குளுநச் சக்க ரத்தால்
பகலைமறைத் திரவாக்கித் தருமன் தீசனை
யயங்கிவிடச் சயிர்தவனு மொளிப்பு நீக்கி
வரசியவைப் பகலாக்கி விசயா வெய்யென்
றியம்பியந்தச் சயிர்தவனை வதைத்துப் பார்த்தன்
இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே.

(41)

மைத்தனெனுந் செயத்திரதன் சிரத்தை யிர்த
மண்ணில்விழச் செய்தவர்கள் மடிக ளென்றே
சிந்துபதி தபசுபண்ணி யிருக்கப் பார்த்தன்
செயத்திரதன் தலையறவே யெந்த பாணம்
சந்திபண்ணுந் கையிற்சிரத்தைக் கொடுபோய் வைக்கத்
தறையிலேட்டுச் சிந்துபதி தானே சாக
இந்தவகை தொடுத்ததனு ளன்று பார்த்தன்
இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே.

(42)

கன்னனெய்யுங் கடுகாகக் கணையாற் பார்த்தன்
கழுத்தவந்து மாயாமற் றேரைத் தாழ்த்த
பின்னுமணி முடிக்கிலச்சாய்க் கொடுபோய்ச் சர்ப்பம்
பிசுவெட்கித் தலைபிண்டுந் தொடுக்கச் சொன்னான்

உன்ன தான மன்னுவிற் குத்தி தேகித்
குறந்தொடர் காத்தொத்தகணெரினித்தொடென் பொ
என்னவந்தப் பார்ப்பதொ டுத்தொத் தொட்ட
இறக்கவதை மிட்டிக் பெயெம்பி ரானே. (43)

தினம்பன்னி தாபிரங்கோ தானம் பன்னும்
திருநரசன் முன்னோக விக்ர லோபா
தனங்கி தாபத்திற் கோரி வத்தை
தாறுமொரு வர்க்கவித்த சாபத் தாலே
மனநடுங்கிக் கென்றறிநிற்பச் சொத்தி யாகி
மயங்கியுற நிபெடுக்கச் சாப சிங்கி
இன்னிறமா புலகமெல்லாம் புரக்க வைத்தாய்
இறைவாநா நமனை பெம்பி ரானே. (44)

வரத்திலா னுங்கண மும் வா ள்காங்க
மதத்தவா னுகான் மேன்மை தந்தால்
உருத்திரன் கெனிவிட சி குளிரா போவ
உத்திர மடன் குளி ருமா யானுற் றுக்கால்
காத்திரளிற் படைபெடுத்தே பெடுத்த வாணன்
வைக மோ தாபிரத்தி விபண்டு வைபை
இருத்திரற்றைக் காங்கமெல்லாம் துணித்துக் காத்தாய்
இவ்வுசுக்கா மதத்தரி யே பெம்பி ரானே. (45)

பொன்னுலகைச் செறித்தகா காச ரன்றன்
புகலத்திற் கொடுவரு வைக்குத் தேவ
கன்னியர்கள் பதினாறு விரம் பேர் தம்மைப்
கலியாண முதர்த்தொன்றிற் பண்ணிக் கொண்டே
கன்னெறிசே சவரவர்க்கோர் புருட னாகி
காலோறு மவரவர்க ளுடனே கூடி
என்னவத்தி லெயிருப்பா ரெங்கும் போகார்
என்னவற்றும் மாபவனே பெம்பி ரானே. (46)

உருந்துமணிந் கொருநூல் யனித்தத் தாலே
 லின்னுடன்சத் தியபா மம பேசா துற்றால்
 தருங்கொடுவர் துனக்களிப்பே எனென்று சொல்லிச்
 சபரநுடன் மீதேறி வானுக் கேக
 மருங்குமும் பாரிசா தங்கொள் போது
 மறித்தகர ரித்தரன்விழச் சங்க முதி
 இரக்கபொடத் தருங்கொணர்ந்து மனைபிக் கித்தாய்
 இறைவாகா ராயணனே பெம்பி ரானே. (௧௬)

பயிர்க்கிறைத்துக் காலில்வருங் கிணற்று நீசைப்
 பாசுவதன் கைச்செர்பான் முகந்து கொண்டி
 வெரிக்கநிகல் குளிசுவே நனைத்துக் கொள்ள
 வேளாந னிறக்கவெம தூதர் பாசக்
 கரிற்றிவிழ்கட் டொட்டாயன் முகுத்தா வுன்றன்
 கணாத ராதரவா யழைத்து வந்தே
 இயற்கருதி முழங்கியசிர் வைஞர் தத்தில்
 இனத்தொடும்வைத் திடச்செய்தா பெம்பி ரானே. (௧௭)

பார்க்கவெஞ் சினமுடைய கிராத கன்முன்
 பதிர்முத்த விதவையைப்பெண் டாக்கிக் கொண்டே
 பாசுவதனில் விடுகட்டி யிருக்க வேர்நான்
 பாசுவதர்க் கமுதலிக்கும் பொருட்டா லுச்சிப்
 போதீதாடி யவனவன்பர் தலிலே நின்ற
 போதவடி யார்க்குமிழ லீந்தா எனன்றே
 ஏதமற விவடுகுஞ் சானோ கத்தில்
 ஏற்றமுற வைத்தனையே பெம்பி ரானே. (௧௮)

அடவிதவி லரிதாச எனறியே செல்ல
 அறிபாமற் பறிக்கவந்தோர் கள்ளன் கிட்ட
 மடைனிர்நொண் டொர்வெடன் கடி யத்தால்
 பந்தாக்கன் என்ருலைய லுர்போய்ச் சேர்க்தே

திடமுற்ற பத்திரி னுண்ணிப் போற்றி
திருவாரா தனஞ்செய்ய வே- னுலை
இ- சற்று லென்றவனை னைகுந் தத்தே
எண்ணமுற னைத்தனைமே யெம்பி ரானே.

(௭௨)

உன்னுப மாமிரத்தி லொருபேர் சொல்லான்
உனதுபயர்க் கொதுக ளும். வணங்கிப் பேசான்
சொன்னுந் பெரியோர்கள் புத்தி கெளான்
சொல்லதெல்லாம் பொய்கொடையுங் களவுஞ் செய்வான்
ஆர்சின் திருபுவந்தே திருவ ரங்கத்
தரிசியென்று விறற்கு லவனுக் காவர்
தென்னுரின் பேர்சொன்ன லென்பேர் சொன்னுன்
என்று முத்தி யளித்தனைமே யெம்பி ரானே.

(௭௩)

தூய்யாற் றந்தையாய்க் குருவாய்த் தேவனுத்
தூய்யாய் புத்திரா யுறவாய் நானும்
நியாகி பெண்ணிலெண்ணெய் போலே யெங்கும்
நிறைந் தபரி புரணமாய் சிற்குஞ் சோதி
மரபாய் னையதா வாச தேவா
மாவா லென்றுசுபர் வணங்கிப் போற்ற
ஏயாவென் றேயாமல் வேபால் வாயால்
இசையூதி தின்றனையே யெம்பி ரானே.

(௭௪)

கன்றுடனே கோபால சகேதம். பேண்க
கமலவய னபகரித்துக் கொடு போய் வைக்க
லென்றபுட னந்தந்த வடிவ மாகி
வேற்றுமைபற் றன்னத்துமுற வேசிட் டித்தாய்
ஆன்றி ருந்து மற்றைநா ளையன்வந் தக்கால்
ஆனைத்து முறக் கண்டஞ்சித் தெண்டன் பண்ணி
ன்றடி யென் செய்தபிழை பொறுத்துக் காவென்
தேத்தவளித் தனையரிமே யெம்பி ரானே.

(௭௫)

பலகிவசயச் சராசந்த னுன்றன் பேரிற்
 படைபெடுக்க முறிந்தோடிப் பின்பொ குக்கால்
 மலையிசைநீ யேறத்தீ முட்டி நீதான்
 மடித்தனையென் றெண்ணிமிகச் சயமா யுற்றால்
 அலைகின்றி நியுதித்து மாறு பாகம்
 ஆகவொரு ஓர்நம்பினைத்தான் பிளந்தெ றிந்தே
 இலகுபல முளையிம் சேனன் கையால்
 இருபிலாவாக் கிளையரியே பெம்பி ரானே.

(௭௭)

நீருவாணத் துடன் குளித்துப் பனைகள் போல
 நின்றமையாற் சுபர்கள்முனி சாபத் தாலே
 மருதாகி கிற்குமிடத் துன்னை யாயா
 மதிபாமல் வெண்ணெய்க்கா யுரலிற் கட்ட
 வெருவாம லேதவழ்ந்து மருதைக் கிட்டி
 கிறற்றிகெரி யாவிசலா லறுந்து விழ்த்தி
 இருளான சாபந்தீர்த் தவனைப் பண்டில்
 ஏற்றமுற வைத்தனையே பெம்பி ரானே.

(௭௮)

நிலமாது மோகித்தே யுனக்குப் பேற்ற
 நிருதர காசரனை யும்பர்க் காரீ
 கொலவேண்டி வந்துபொர வவன்வி தேத்
 கொடுங்கணைநின் னெற்றியிற் பட்ட டேதிரத் தாற்கண்
 மலர்முடிக்க கொள்கையினின் கரத்தி லுற்ற
 வரிசிலையிற் சத்தியபா மைப்பெண் னெய்ய
 இலகாழி பெய்தாற்போ னாகன் மேற்பட்
 புறக்கணைத் தனையரியே பெம்பி ரானே.

(௭௯)

சயமிருந்த சாம்புவனைப் பொருது வென்றே
 சாப்பவதிப் பெண்ணையுங்கைக் கொண்ட வர்தான்
 தபமுடனே சிமந்தகமா மனிபுங் கொண்ட
 தாடனைத்தும் பொற்றவெழி லாக வந்தாட்

அப்பொயளித் தலகனைத் தாய் படைக்கப் பண்ணும்
அநாதனை பென்றாயர் முனிவரெல்லாம்
இயல்பைச் சேர் வெத்தந்தாற் றுதிக்க வெயிற்
றி நுக்குந் தாயனை பெய்மி ரானே.

(௭௯)

தீட்டமட னுபரில்லை வெண்ணெய் பெய்பால்
திருநகைக்கே கண்டபெண்க ளுநகைக்க ரிற்றல்
கூப்பவைத்து நக்கன்பனை நன்னிற் சென்றே
நகதொழித னொதையுடன் முறைபிட்டுக்கால்
தொட்டிலிலே பார்த்தாங்க கொ றங்கை விட்டே
நாய் நுதல்கண் டஞ்சிபந்தப் பெண்க டெண்டன்
இட்டநீரா தெனொன் றேனும் பொறுமா தாவே
என்றுரைக்கப் பண்ணினையே பெய்மி ரானே.

(௮௦)

மகரத்திற் றுரியள்வந் துதித்த னானில்
வந்திக்க கிந்திரனை போலிப் பொற்கல்
மிகவிட்டுக் கயிலைவே போலே வைக்க
வினையாட்டா யத்தனையும் சீபெ யுண்ணக்
கனத்தி லிந்திரனும் வந்து பார்த்துக்
கன்மநாயை சிறையிதில் விடுத்த மட்டில்
இகபரத்துக் கிறையவனே சிறைக்காக் குறைய
எடுத்த மனமு தடுத்தனையே பெய்மி ரானே.

(௮௧)

தீமைரினால் மக்கள்பழிக் காக்கண் னில்லாத்
திருதராட் டிரன்விமற் கொல்ல வெண்ண
விமனைப் போல் வல்லிநம்பாற் சமைப்பித் தந்த
விழியினான் முன்னி யுத்தி விமன் பேச
மாமிக் காற் கைகெ துக்க விநயு விமன்
வகிபதில் தெறித்துயரப் பாக்க வேகன்
டேமமுடன் விமனையான் கண்ணு வென்றே
எல்லோருந் தொழவி நுத்தா பெய்மி ரானே.

(௮௨)

உலகங்க ளிசேழுங் கற்பாந் தத்தில்
 ஒருங்கவே மீபார்கணத்தி லெளிதா யுட்கொண்
 டக்கின்றிக் கற்பாந்த லென் னர் தன்னில்
 ஆகிலேமேற் குழையாப்த் துயின்ற வந்நாள்
 சலிவற மனகாபிட வரை யுண் டாக்கிச்
 சக்கரத்தாற் பினந்துடலாற் சலத்தை முடி.
 இலக முவண் டருளுலகை யுமிழ்ந்தே பண்டில்
 ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (அக)

அருமறையா நிருக்கெசுர்சா மத்தி னேனும்
 அதர்வணமா கியசு நர்வே தங்க டம்மைத்
 திருடியெடுத் துக்கொண்டே யுததி சேரும்
 நியனுக்கா மச்சாவ தா மாய்நீ
 ஒருசெலுயிற் சமுத்திரத்தைச் சுருக்கி யேவைத்
 துக்கிபந்தாற் சோழகா சுரணைக் கொன்றிட்
 டிருளறவே விதிபடைக்க வன்வே தத்தை
 இரங்கியளித் தணையிடுப யெம்பி ரானே. (அச)

மந்தரமத் தமிழ்ந்தாமற் பாற்க டற்குள்
 வளர்த்தாதி ஒருமமாப் மலையைத் தாங்கிச்
 சுந்தரவா சுலையவட மாபச் சுற்றிச்
 சுராசுரரின் றமிர்தங்க டைந்த வந்நாள்
 லீர்தருகிற் தாமணிநன் றிதிசு னொன்ப
 தாண்பரி முடுக்கி தாரை தேனு
 இத்திரைபொற் கெளத்துவமா மணியோ டாலம்
 இளம்பிறையுந் தந்தனையே யெம்பி ரானே. (அதி)

புண்ணியந்தேய் வதமுஞ்சேர் பூலோ கத்தைப்
 புற்பாப்பொற் சுருட்டி னொண் டேபா சானம்
 நன்னிரணி யாட்சிவாயின் றெடர்த்தே யேகி
 நலமுடனே யாதிவரா ளத்தே வாகி

மண்ணுலக மனைத் துரிடக் தெநித்தோர் கோட்டில்
வைத்தவர வவன்மறிக்க வதைத் தத் தேவர்
வண்ணவுலகிசே மூம் படிபப் பண்ணுற்
இறைவாகா ராயனனே பெம்பி ரானே. (அ௬)

நவமநாடிபுகலாத விரணி ராய
காவென்று சுக்கிரனன் றேதச் சொன்னால்
அவ்வின்றி யிரகிரா ராய னாவென்
றநித்தரைக்கப் பிதாசுதனைக் கொல்ல விட்ட
பன்மல்லர் மதகரிபாம் பனல்நீர் வெற்பு
படுபடைகண் மித்துநுவாக் காக்கப் பண்ணி
இலகிபொற் றுணிபை செம்பாய்வந்
துரணியன் வதைத்தனை மே பெம்பி ரானே. (அ௭)

சுரரசர் முனிவர்கார் கைநிற் பாரிற்
கடர்வானிற் பகலோளி னுன்பு றம்பிற்
பெறுபடையிற் றன்சாரா விசையன் றன்னைப்
பிரகலாதன் தந்தித் துண் டென்ற துணில்
நாகரியப் பொழுதுபுகு கேட்க தன்னில்
காடியுதித் துயர்வாசற் படிமீ தேநி
இனிபனைத் தொடையிசைவைத் துகிரி னுலே
இருபினவாக் கனைபரிமே பெம்பி ரானே. (அ௮)

தீபையினால் மாவலிதான் வாழ்நா ளந்தத்
தேவாசெயும் வேள்விபைத்தான் செய்கை யாலே
வாமனனுப் முருகுமண் டாரை யேற்று
வானிலயன் பூசிக்க வொருதா ணிட்டிப்
பூமிபோ ரடியாக்கித் தாரை வார்த்த
பூதானக் குறையடியுந் தந்து போவென்
நேமவல திற்சுகமாப் பாதா ளத்தில்
எழிற்பலியைச் சிறையில்வைத்தா பெம்பி ரானே. (அ௯)

உலகநந்த போதுவளர்ந் தண்ட கோளத்
 துதைந்ததிரு வடிபையயன் விளக்குந் தீர்த்தம்
 பலமுகமா யாகாச கங்கை யாகிப்
 புகிரதன்மெய்த் தவத்தாற்பார்க் கிறங்கும் போதச்
 சலமிசூந்தே யரன்சடையிற் றங்கி யந்தச்
 சங்கரனைச் சிவனுக்கி யிழிந்த தீர்த்தம்
 இலகுபுகழ்க் காசியிலே கங்கை யாய்வந்
 திடர்தீர்க்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (க௦)

தீசரதன்பா லுதித்துமுனி யாக முற்றித்
 தாளிணைபாற் கல்லைப்பெண் னுக்கி யார்க்கும்
 வசமலாப் பினாகத்தைக் குனித்தொ டித்து
 மனமகிழ்ச் சிதையைநன் மனமுஞ் செய்து
 குசலைபண்ணிக் கவித்திரனாற் சேது கட்டிக்
 கொடியரா வணகும்ப கருணை ரைக்கொன்
 றிசைபெறவே வீடணற்குப் பட்டங் கட்டி
 ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (க௧)

வசுதேவன் சுதராறு பேரைச் கஞ்சன்
 வதைத்தபின்னே ழாங்கருவால் வழுவி யேவீழ்ந்
 தசூரி யாலந்த நந்த கோபன்
 அடைக்கலமா முரோகினியார் வயிற்றிற் புக்குச்
 சசிவடிவாய்ச் சங்கரு ஷணனுய் வந்தே
 தக்கதிறற் கண்ணனுக்குத் தமைய னாகி
 திசைவாக வலாயுதத்தா லுலகைக் காத்தாய்
 ஏற்பலபத் திரராமா வெம்பி ரானே. (க௨)

வசுதேவ னிடத்துதித்து நந்த கோபன்
 மகவாகிச் சுரர்பணிந்து போற்ற வீறி
 அசுரேச ரநேகருடன் கஞ்சனைக்கொன்
 றைவருக்காப் பாரதப்போர் பொருது வென்று

சிசபாலன் வசைகேட்டுப் பொருது சாபந்
தீர்த்தருளிப் பரமபத மவனுக் கீந்தே
இசையாகத் திருவினையாட் டநேகஞ் செய்தாய்
ஏற்றமுள்ள கோவிர்தா யெம்பி ரானே.

(கூக)

நம்பியமெய்க் குருராமா துசனைப் போற்றி
நலமுடனே கச்சியில்வாழ் கடாம்பி யாச்சான்
தும்பையூர்க் கொண்டியென்பா னவபான் டத்திற்
ரோய்த்ததயிர் விலைபேசிக் கொண்டு வந்தே
உம்பர்தொழு முனக்கேத்தித் தானு முன்ன
உளத்திருள் போய்த் தயிர்க்குவிலை வாங்காக் கொண்டிக்
கெம்பரமென் னாச்சான்சொற் கேட்டு முத்தி
ஈந்திட்டா யச்சுதனே யெம்பி ரானே.

(கூச)

பாகவத கிருஷ்ணயங்கா ரென்பார் நின்பால்
பத்திகொடு சங்கீதம் லட்சம் பாட
நீகருணை கூர்ந்துதிருப் பதிநூற் றெட்டும்
நிமிடத்தி னேசமுடன் ரோன்ற வைத்தாய்
மோகமுட னெடுத்தவனை விழுங்கிக் காட்டி
முடியிலவன் றரித்தபட்டும் வாயிற் காட்டி
ஏகமாய்க் கூடியது திட்டங் காட்டி
எல்லாரு மறியவைத்தா யெம்பி ரானே.

(கூரு)

சக்கராஞ்சங் குயர்கதைவா டனுலோ டைந்தும்
தரித்தருளும் பரம்புருடா கமலக் கண்ணு
மிக்தபரா பரமூர்த்தி துளபத் தாமா
கிறலுடனே மண்ணளந்துண் டிருக்குஞ் சோதி
அக்கரமைம் பத்தொன்றாய்ச் சொல்லாய்ச் சொல்லின்
அருத்தமுமா யெட்டெழுத்தின் வடிவு மாகி
எக்கணிது மணுவுக்கு மணுவாய் நின்றும்
எழிற்குருவா யுதிக்கின்ற யெம்பி ரானே.

(கூக)

திருமாதும் நிலமாதும் பத்தி யாலே

திருவடிகள் வருடியிட விழித்து றங்கும்
கருணை ராமுத்தி வீடா யெங்கும்

கலந்துருவா யருவாகி யிருக்கு மாயா
அருளாளா வுயர்சனகன் சனக்கு மாரன்
அனந்தன்கரு டன்விசுவச் சேன னென்றும்
இருள்சேரா மார்க்கண்டன் பிருகு போற்ற
இருக்கின்றாய் நாரணனே யெம்பி ரானே.

(சுஎ)

கண்ணிரண்டா யிரமுடைய சேஷன் பன்னாள்
காத்திருந்து முன்னுடைய வடிவங் காணான்
பண்ணுறத்தன் னாவிரண்டா யிரத்தா லோதிப்
படித்துமுன்றன் பெருமைதனைப் பகர மாட்டான்
மண்ணுலகிற் சிறியவனோர் நாவா லுன்றன்
மகிமையைக்கண் டிரைக்கவென்றால் வசமோ வானோர்
என்னரிய மாயவனே கச்சி வாழும்

இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(சுஅ)

பட்டமரர் தளிர்ந்துமிகப் பூத்துக் காய்க்கப்
பாற்பசுக்கள் சுரந்தொழுக்க மலடு மீனத்
துட்டவியாக் கிரமமுமா னினமு மொன்றாத்
தோகைமயில் படநாக முடனே யாட
வட்டமுலைக் கன்னியர்கள் மாலாய் நிற்க
வானவருந் தானவரும் வணங்கிப் போற்ற
இட்டமுட னேவேனு காரம் பண்ணாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(சுஆ)

ஐருமுனை நவமாகப் பாட வேதம்

ஆகமசாஸ் திரமனைத்தும் நீயு ரைத்தாய்
பேருமுனக் குண்டான பழைய பேரே

பெருங்கதையு மியலிசையும் பழைய வேபாம்

காருத்தி நீர்தனையே முகந்து பெய்யிற்
கடவிலது நீத்தமதாய்க் கலந்துற் றுற்போல்
ஈரமுடன் மெய்யடியார் நவமாப் பாடில்
இரங்கியதுட் கொள்கின்ற யெம்பி ரானே.

(க00)

திருநாம மறவாவுன் றுசர்க் கெல்லாம்
சீர்பாதத் தூளிநா யடியே னுன்றன்
அருளாலே யெம்பிரான் சதக மென்றே
அறைந்தகவி நூறதனி லொன்று னாலும்
பரிவாகக் கற்றவர்க்குங் கேட்ட பேர்க்கும்
படிமிசையிற் றுன்பமறுத் தின்பம் பாடிக்
திருவடியின் மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே.

(க01)

எ ம பி ர ன் ச த க ம்

மு ற் றி ற் று.

